

Förslag för den svenska anslutningen till EU:s tekniska system för gränsöverskridande utbyte av bevis

Rapport av regeringsuppdrag för den svenska
anslutningen till EU:s tekniska system för
gränsöverskridande utbyte av bevis

Datum: 2024-12-11

Diarienummer: 2024-2183

Sammanfattning

Europaparlamentets och Rådets förordning (EU) 2018/1724 om inrättande av en gemensam digital ingång för tillhandahållande av information, förfaranden samt hjälp- och problemlösningstjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012, nedan kallad *SDG-förordningen*¹, ska vara fullt implementerad i medlemsstaterna sedan den 12 december 2023. Ett krav i *SDG-förordningen* är att möjliggöra gränsöverskridande bevisutbyte genom att kommissionen i samarbete med EU:s medlemsstater inrättar ett tekniskt system för automatiskt utbyte av bevis mellan behöriga myndigheter i olika medlemsstater (art. 3.4 och 14.1 *SDG-förordningen*), nedan kallat *det tekniska systemet*². *SDG-förordningen* har sedan kompletterats med Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2022/1463 av den 5 augusti 2022 om fastställande av tekniska och operativa specifikationer för det tekniska systemet för gränsöverskridande automatiskt utbyte av bevis och tillämpning av engångsprincipen i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1724, nedan kallad *genomförandeförordningen*. Denna förordning fastställer i högre grad de praktiska förutsättningarna för det tekniska systemet och utgör i stort grunden för detta arbete.

Denna rapport är ett svar på regeringsuppdraget att lämna förslag för den svenska anslutningen till EU:s tekniska system för gränsöverskridande utbyte av bevis³ och syftar till att analysera och lämna förslag på åtgärder som behöver vidtas med anledning av den svenska anslutningen till det tekniska systemet.

Myndigheten för digital förvaltning (Digg) har genom tilldelade anslag till uppgift att utveckla förvaltningsgemensamma digitala lösningar för att möta kraven i *SDG-förordningen* och genomförandeförordningen. Den övergripande tekniska arkitekturen som Digg har tagit fram presenteras i Bilaga 1.

För att det tekniska systemet ska bli fullt operativt och för att Sverige ska kunna omhänderta samtliga krav som åläggs oss som medlemsstat behövs en nationell ansvarsfördelning som dels tjänar till att säkerställa att Sverige uppfyller *SDG-förordningarnas*⁴ alla krav, dels etablerar rättsligt stöd för de uppgifter berörda myndigheter ska utföra. Till det kommer att det behövs nationella lösningar för identitetsmatchning och ombudshantering för att få full nytta av det tekniska systemet.

Lösningen för den övergripande tekniska arkitekturen och åtgärdsförslagen som presenteras i denna rapport baseras på hur förutsättningarna ser ut idag. Det är sannolikt att det tekniska systemet kommer fortsätta utvecklas i takt med att nya förfaranden, aktörer och tekniska lösningar

¹ På engelska heter den gemensamma digitala ingången Single digital gateway, därav förkortningen SDG.

² I genomförandeförordningen används begreppet det tekniska engångssystemet för det tekniska systemet, i rapporten används begreppet *det tekniska systemet* genomgående och har samma innebörd. Det engelska namnet är Once only technical system, eller förkortat OOTS.

³ Uppdrag till Myndigheten för digital förvaltning att lämna förslag för den svenska anslutningen till EU:s tekniska system för gränsöverskridande utbyte av bevis (Fi2024/00654)

⁴ När både *SDG-förordningen* och genomförandeförordningen avses används begreppet *SDG-förordningarna*.

introduceras. Det är därför av stor vikt att Digg ges ett långsiktigt stöd för sitt ansvar för de förvaltningsgemensamma komponenterna samt att det författningsgivna uppdraget är tillräckligt flexibelt för att kunna tillämpas trots förändringar i mål och medel för SDG-förordningarna.

Kostnader

Rapporten ger en övergripande analys av kostnader för Sverige i sin helhet och en redovisning av vilka kostnader som har uppstått hos Digg hittills i utvecklingen av det tekniska systemet, samt en redogörelse av det finansieringsbehov som kvarstår. Digg ser att samordnade insatser skulle medföra stora kostnadsbesparingar för Sverige som helhet.

Förslag

För att det tekniska systemet ska bli fullt operativt behöver Sverige vidta ett antal åtgärder. Det är viktigt att det finns en tydlig ansvarsfördelning av de uppgifter som SDG-förordningarna ålägger medlemsstaterna. För Diggs del kan det beskrivas som att myndigheten får tre roller med olika uppgifter. Den första är nationell samordnare, den andra nationell gemensam kontaktpunkt för tekniskt stöd och den tredje är en samlad funktion för att tillhandahålla de förvaltningsgemensamma komponenterna och genomföra bevisutbytet. Därför föreslår Digg att myndigheten får ett långsiktigt uppdrag för att kunna utföra dessa uppgifter.

Relationen mellan Digg och de behöriga myndigheterna bör delvis regleras i nationella författningar men även i avtal och överenskommelser. Det är också viktigt att de behöriga myndigheternas ansvar förtydligas. Dessa bör även få en skyldighet att inkomma till Digg med sådan information som krävs för bevisutbytet i det tekniska systemet.

Rapporten innehåller även förslag till ansvarsfördelning för uppgifterna som SDG-förordningen ålägger Sverige kopplad till IMI.

Författningsförslag

Lag (2022:126) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om en gemensam digital ingång, föreslås kompletteras enligt följande:

Nuvarande lydelse

Paragraf

Föreslagen lydelse

1 §⁵

I denna lag finns bestämmelser som kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1724 av den 2 oktober 2018 om inrättande av en gemensam digital ingång för tillhandahållande av information, förfaranden samt hjälp- och problemlösningstjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 (EU-förordningen).

Termer och uttryck i lagen har samma betydelse som i EU-förordningen.

I denna lag finns bestämmelser som kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1724 av den 2 oktober 2018 om inrättande av en gemensam digital ingång för tillhandahållande av information, förfaranden samt hjälp- och problemlösningstjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 (EU-förordningen) och *Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2022/1463 om fastställande av tekniska och operativa specifikationer för det tekniska systemet för gränsöverskridande automatiskt utbyte av bevis och tillämpning av engångsprincipen i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1724 (genomförandeförordningen).*

Termer och uttryck i lagen har samma betydelse som i *EU-förordningen och anslutande rättsakter.*

2 §

Regeringen bestämmer vilka förvaltningsmyndigheter under regeringen som ska vara nationella samordnare enligt EU-förordningen.

Regeringen får meddela föreskrifter om vilka kommunala myndigheter och enskilda organ som ska vara nationella samordnare enligt EU-förordningen och

Regeringen bestämmer vilka förvaltningsmyndigheter under regeringen som ska vara nationella samordnare enligt EU-förordningen.

Regeringen får meddela föreskrifter om vilka kommunala myndigheter och enskilda organ som ska vara nationella samordnare enligt EU-förordningen och

⁵ Senaste lydelse 2024:145

vilka uppgifter som en samordnare ska ha enligt artikel 28.1 i EU-förordningen.

vilka uppgifter som en samordnare ska ha enligt artikel 28.1 i EU-förordningen.

Regeringen bestämmer vilken förvaltningsmyndighet under regeringen som ska vara nationell gemensam kontaktpunkt för tekniskt stöd enligt artikel 21 genomförandeförordningen.

6 §
(5 §)

En behörig myndighet ska lämna den information till en nationell samordnare som behövs för att denne ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt EU-förordningen.

En behörig myndighet ska lämna den information till en nationell samordnare och till nationell gemensam kontaktpunkt för tekniskt stöd som behövs för att dessa ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt EU-förordningen och anslutande rättsakter.

En behörig myndighet ska till Myndigheten för digital förvaltning lämna information om förfaranden som omfattas av artikel 6.4 EU-förordningen.

Finns ingen nuvarande lydelse 7 § (ny)

En bevisbegärande eller bevislämnande part som ansluter till det tekniska systemet för gränsöverskridande automatiskt utbyte av bevis ska:

1. *ansvara för partens förfarandeportaler, datatjänster eller förmedlingsplattformar i enlighet med artiklarna 2 a, b och h, 25 och 28 genomförandeförordningen, samt ansluta dessa till de svenska förvaltningsgemensamma komponenterna.*

2. *ansvara för att partens förfarandeportaler, datatjänster eller förmedlingsplattformar uppfyller de krav som ställs i artiklarna 3.1, 3.2 och för*

bevislämnande parter art. 15, samt att korrekt information registreras enligt artiklarna 4.2, 5, och 6.2 genomförandeförordningen.

3. till Myndigheten för digital förvaltning lämna den information om bevisutbytet och de komponenter parten ansvarar för som behövs för att uppfylla genomförandeförordningens krav.

Förordning (2022:127) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om en gemensam digital ingång föreslås kompletteras enligt följande:

Finns ingen nuvarande lydelse Finns ingen

4 §⁶
(ny)

Myndigheten för digital förvaltning är nationell gemensam kontaktpunkt för tekniskt stöd för att säkerställa drift och underhåll av relevanta komponenter i det tekniska systemet enligt artikel 21 genomförandeförordningen.

Finns ingen nuvarande lydelse

5 §
(ny)

Myndigheten för digital förvaltning ska:

1. ansvara för de förvaltningsgemensamma komponenter som ingår i det tekniska systemet för gränsöverskridande automatiskt utbyte av bevis i enlighet med artiklarna 2 c – f och h, 25 och 28 genomförandeförordningen.
2. på uppdrag av behöriga myndigheter, tillhandhålla och utföra de tjänster i de förvaltningsgemensamma komponenterna som är nödvändiga för att bevisbegärande och bevislämnande parter ska kunna genomföra bevisutbyte i enlighet med EU-förordningen och anslutande rättsakter.

⁶ Senaste lydelse 2024:146

3. *vidta nödvändiga åtgärder för att de förvaltningsgemensamma komponenterna uppfyller de krav som ställs på medlemsstaten och som framgår av artiklarna 3.3, 4, 5, 8 och 22.2 genomförandeförordningen.*

6 §
(4 §)

Myndigheten för digital förvaltning får meddela föreskrifter om verkställigheten av 5 § lagen (2022:126) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om en gemensam digital ingång.

Myndigheten för digital förvaltning får meddela föreskrifter om verkställigheten av 6 § och 7 § 3 lagen (2022:126) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om en gemensam digital ingång.

Finns ingen nuvarande lydelse

7 §
(ny)

Myndigheten för digital förvaltning ska medverka vid tillämpningen av artikel 6.4 SDG-förordningen samt förmedla förfrågningar om kontroll av bevis i informationssystemet för den inre marknaden (IMI) i samband med tillämpning av artikel 15 EU-förordningen.

Innehållsförteckning

1	Inledning	11
1.1	Bakgrund	11
1.2	Aktuellt regeringsuppdrag	12
1.3	Redogörelse för arbetet med regeringsuppdraget.....	12
1.4	Författningsreglering.....	13
1.5	Avgränsningar och omfattning	14
1.5.1	Promemorian Sekretess och dataskydd i det tekniska systemet enligt EU:s förordning om en gemensam digital ingång	14
1.5.2	Min myndighetspost.....	14
1.6	Framtida utveckling	15
2	Utgångspunkter för uppdraget.....	17
2.1	SDG-förordningen och andra relevanta rättsakter	17
2.2	Aktörer och roller	18
2.3	Definition av behöriga myndigheter.....	19
2.4	Det tekniska systemet	19
2.4.1	EU-gemensamma komponenter	20
2.4.2	Svenska förvaltningsgemensamma komponenter	20
2.5	Bevis som kan utbytas.....	21
2.6	Relationen behöriga myndigheter – Digg	22
2.7	Analys av tillämpning av offentlighetsprincipen.....	22
2.7.1	Allmänna handlingar hos Digg	24
2.8	Befintliga system för utbyte av bevis.....	24
3	Ansvarsfördelning som följer av SDG-förordningarna	26
3.1	Ansvarsfördelning i SDG-förordningen	26
3.2	Ansvarsfördelning i genomförandeförordningen	27
3.3	Bevisbegärande och bevislämnande parter ansvar vid bevisutbyte.....	27
4	Nationellt ansvar för det tekniska systemet.....	29
4.1	Förslag på författningsreglering av Diggs ansvarsområden	29
4.1.1	Uppdrag till Digg att inrätta och ansvara för svenska komponenter i det tekniska systemet.....	30
4.1.2	Uppdrag till Digg att tillhandahålla och utföra tjänster på uppdrag av behöriga myndigheter.....	31

4.1.3	Uppdrag till Digg att säkerställa att det tekniska systemet i övrigt uppfyller genomförandeförordningens krav	32
4.2	Förslag på författningsreglering av behöriga myndigheters ansvarsområden	34
4.2.1	Uppdrag till behöriga myndigheter att inrätta och ansvara för sina komponenter	35
4.2.2	Uppdrag till bevisbegärande och bevislämnande parter	36
4.2.3	Uppdrag till behöriga myndigheter att lämna information	37
5	Nationell gemensam kontaktpunkt för tekniskt stöd	39
5.1	Uppgifter för nationell gemensam kontaktpunkt	39
5.2	Förslag till reglering rörande teknisk kontaktpunkt	40
5.3	Analys av reglering rörande teknisk kontaktpunkt	40
6	Nationell samordnare	42
6.1	Nationell samordnares ansvar för det tekniska systemet	42
6.1.1	Samordningsgruppen för ingången	42
6.2	Förslag till bemyndigande att meddela föreskrift	44
6.2.1	Analys av bemyndigande att meddela föreskrift	44
6.3	Rollen som nationell samordnare	45
6.3.1	Analys av att främja enhetlig tillämpning	45
7	Förmedlingsplattformar	46
7.1	Nyttan med förmedlingsplattformar	46
7.2	Förutsättningar för förmedlingsplattformar	46
7.3	Möjliga nationella förmedlingsplattformar	47
8	Informationssystemet för den inre marknaden	49
8.1	Förslag på ansvarsfördelning kopplad till IMI	49
8.2	Analys av registrering av förfaranden som kräver fysisk närvaro eller leverans av resultatet	49
8.3	Analys av att förmedla förfrågningar om beviskontroller	50
8.4	Analys av att genomföra beviskontroller	51
8.5	Analys av registrering av behöriga myndigheter i IMI	51
8.6	Analys av fördelning av SDG-moduler	51
9	Kompletterande reglering	53
9.1	Matchningstjänst för bevisutbyte	53
9.1.1	Användarresan vid identifiering	53
9.1.2	Förslag till identitetsmatchning	54

9.1.3	Framtida utveckling av identitetsmatchningsprocessen	54
9.2	Juridiska personer och ombudshantering.....	54
9.2.1	Behov av EU-gemensam lösning	55
9.2.2	Mina Ombud	56
10	Kostnader för svensk anslutning	57
10.1	Kostnader för Sverige som helhet	57
10.2	Kostnader för Diggs förvaltningsgemensamma tjänster	58
10.2.1	Kostnader för genomförd utveckling	58
10.2.2	Finansieringsbehov från och med 2025	58

1 Inledning

Detta avsnitt innehåller en bakgrund till SDG-förordningen och det tekniska systemet. Därefter följer en beskrivning av aktuellt regeringsuppdrag samt avgränsningar från uppdraget.

Till rapporten hör två bilagor.

- Bilaga 1 – Teknisk fördjupning
- Bilaga 2 – Informationssystemet för den inre marknaden IMI

1.1 Bakgrund

SDG-förordningen antogs 2018 och ska vara fullt implementerad i medlemsstaterna sedan den 12 december 2023. Den syftar till att göra det enklare för privatpersoner och företagare att agera över gränserna, till exempel flytta till ett annat land, arbeta i ett annat land än där man bor eller bedriva affärsverksamhet i ett annat land än där företaget är etablerat. Den som har frågor eller upplever hinder i gränsöverskridande situationer ska ha någonstans att vända sig för att få råd eller hjälp. Detta ska erbjudas genom en gemensam digital ingång på EU-nivå, det gemensamma användargränssnittet *Your europe*⁷, som lotsar användarna vidare till relevant information och relevanta digitala tjänster i respektive medlemsstat. Vidare ska privatpersoner och företag bara behöva lämna en uppgift en gång, så att den sedan kan återanvändas i ett antal utpekade förfaranden via det tekniska systemet. Med det menas att privatpersoner och företag som utför ett förfarande hos en svensk behörig myndighet, se avsnitt 2.3, ska kunna hämta bevis från en annan medlemsstat via det tekniska systemet samt att svenska behöriga myndigheter på motsvarande sätt ska kunna skicka bevis till andra medlemsstater. Med förfarande avses i detta sammanhang en sekvens av handlingar som användare måste utföra för att uppfylla kraven eller för att erhålla ett beslut från en behörig myndighet för att kunna utöva sina rättigheter (art. 3.3 SDG-förordningen). Med bevis avses i detta sammanhang dokument eller data, inklusive text eller ljud, bildinspelningar eller audiovisuella inspelningar som en behörig myndighet begär för att bevisa fakta eller överensstämmelse med formkrav som avses i art. 2.2 b SDG-förordningen (art. 3.5 SDG-förordningen).

Digg har ett antal olika uppdrag med anledning av SDG-förordningen. Myndigheten är nationell samordnare sedan 2019. Myndigheten har haft i uppdrag att ta fram en handlingsplan för att leva upp till SDG-förordningen och senare ett regeringsuppdrag som resulterade i rapporten *Genomförandeplan för införande av bevisutbyte enligt engångsprincipen*⁸, här *genomförandeplanen*. Från 2022 har Digg haft ett sakanslag som får användas för att utveckla och förvalta förvaltningsgemensam digital infrastruktur och lösningar som behövs för att möta kraven i SDG-förordningen och för det tekniska systemet. För 2024 har myndigheten dessutom fått uppdraget att

⁷ <https://europa.eu/youreurope> (europa.eu)

⁸ [Genomförandeplan för införandet av bevisutbyte enligt engångsprincipen I2021/01595](#)

vara nationell gemensam kontaktpunkt för tekniskt stöd samt att användningsområdet för sakanlaget har utökats till att även omfatta kraven i genomförandeförordningen.

De komponenter som Digg utvecklar i enlighet med SDG-förordningen och de krav som ställs på det tekniska systemet kommer att bli en del av Sveriges digitala infrastruktur Ena. Genom att utveckla förvaltningsgemensamma komponenter säkerställer Digg att införandet av SDG-förordningarna blir så kostnadseffektivt som möjligt.

1.2 Aktuellt regeringsuppdrag

Regeringen har den 7 mars 2024 lämnat i uppdrag⁹ till Digg att analysera och lämna förslag på åtgärder som behöver vidtas med anledning av den svenska anslutningen till EU:s tekniska system för gränsöverskridande bevisutbyte. I uppdraget ingår även att analysera och redovisa vilka kostnader som kan uppstå för den tekniska anslutningen i Sverige, utifrån principen att förvaltningsgemensamma lösningar bör nyttjas i så stor utsträckning som möjligt, samt lämna förslag på finansiering. Vid bedömningen av hur anslutningen till det tekniska systemet bör utformas bör även Diggs befintliga ansvar för den svenska delen av anslutningen beaktas och analyseras.

Vidare framgår det av regeringsuppdraget att anslutningen till det tekniska systemet bör ske genom en eller flera förmedlingsplattformar, exempelvis genom att nya plattformar upprättas, som blir en del av den befintliga förvaltningsgemensamma infrastruktur som Digg ansvarar för, eller genom anslutning till redan befintlig centraliserad infrastruktur som i dag används i annat syfte, till exempel betygsdatabasen Beda.

1.3 Redogörelse för arbetet med regeringsuppdraget

Uppdraget har genomförts genom att Digg har analyserat tidigare genomförda utredningar, nationella författningar och relevanta EU-förordningar. Digg har även samverkat med svenska behöriga myndigheter och andra medlemsstater, samt deltagit i arbetet som genomförs i kommissionens samordningsgrupp för ingången, hädanefter *samordningsgruppen*, och dess undergrupper, se avsnitt 6.1.1. Utifrån detta har Digg tagit fram ett antal förslag till författningsändringar.

Digg har beaktat E-hälsomyndighetens redovisning av uppdraget att genomföra en förstudie om en sammanhållen intygshantering inom hälso- och sjukvård och omsorgen (S2023/02107)¹⁰.

Avstämning med berörda myndigheter har skett via en remissrunda där de behöriga myndigheter som har meddelat Digg att de har behov av bevisutbyte valdes ut som remissinstanser. Digg möjliggjorde även för andra behöriga myndigheter att delta i remissrundan genom att informera om

⁹ [Uppdrag till Myndigheten för digital förvaltning att lämna förslag för den svenska anslutningen till EU:s tekniska system för gränsöverskridande utbyte av bevis \(Fi2024/00654\)](#)

¹⁰ [Förstudie Sammanhållen intygshantering \(ehalsomyndigheten.se\)](#), besökt 2024-11-07

remissrundan på Diggs webbplats. Remissen skickades ut den 5 juli 2024 och senaste svarstid var den 30 augusti 2024. Digg anordnade en frågestund den 16 augusti 2024 för att ge berörda myndigheter möjlighet att ställa frågor rörande förslagen. Rapporten har arbetats om efter remissrundan, bland annat baserat på den inkomna återkopplingen.

1.4 Författningsreglering

Den lagreglering som är nödvändig med anledning av inrättandet av det tekniska systemet för gränsöverskridande bevisutbyte ska, enligt Diggs förslag, införas i lag (2022:126) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om en gemensam digital ingång, här kallad *kompletteringslagen* och förordning (2022:127) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om en gemensam digital ingång, här kallad *kompletteringsförordningen*.

Formerna för de valda författningsförslagen har anpassats efter den normgivningskompetens som följer av regeringsformens (RF) åttonde kapitel, baserat på vilken typ av myndighet som omfattas av respektive förslag. Författningsförslagen som avser de behöriga myndigheternas skyldigheter föreslås placeras i kompletteringslagen. Detta eftersom även kommunala myndigheter omfattas av förslaget och, mot bakgrund av den kommunala självstyrelsen uttryckt i 8 kap. 2 § 3 RF, måste sådan föreskrift ges i form av lag.

Rapportens förslag till lagändringar innebär en viss inskränkning av den kommunala självstyrelsen. Det gäller särskilt i de delar lagen uppställer krav på anslutning till de förvaltningsgemensamma komponenterna. Även den informationsplikt som föreslås för bevisbegärande och bevislämnande parter kan i viss utsträckning begränsa den kommunala självstyrelsen. Förslagen är emellertid nödvändiga för att säkerställa att Sverige på ett kostnadseffektivt sätt uppfyller de krav som ställs i SDG-förordningarna. Eftersom förslagen inte innehåller några ytterligare skyldigheter än de som följer av SDG-förordningarna, bedöms inskränkningarna nödvändiga och proportionerliga för att uppnå syftet med förslagen, dvs. att säkerställa efterlevnad av SDG-förordningarna i Sverige.

Förslag lämnas även på reglering som syftar till att ge Digg rättsligt stöd för den verksamhet som myndigheten ska utöva till följd av SDG-förordningarna. Reglering av statliga myndigheters arbetsformer som följer av EU-förordningar utgör sådan föreskrift om verkställighet av lag som avses i 8 kap. 7 § 1 RF. Föreskriften kan därför ges i förordning och då lämpligen i kompletteringsförordningen.

I promemorian *Sekretess och dataskydd i det tekniska systemet enligt EU:s förordning om en gemensam digital ingång* föreslås att vissa av Diggs uppgifter ska anges i Förordning (2018:1486) med instruktion för Myndigheten för digital förvaltning, här kallad *myndighetens instruktion*. Digg menar att med den reglering som har föreslagits ovan skulle ett införande även i myndighetens instruktion innebära en dubbelreglering av Diggs ansvar. Det är tillräckligt att Diggs uppgifter framgår av kompletteringslagen och kompletteringsförordningen, därför föreslås inte någon ändring i myndighetens instruktion.

1.5 Avgränsningar och omfattning

SDG-förordningen är en omfattande förordning som innehåller flertalet krav på medlemsstaterna, behöriga myndigheter och den nationella samordnaren. Denna rapport har fokus på de nationella komponenter som krävs för att Sverige ska kunna ansluta till de EU-gemensamma delarna av det tekniska systemet, samt de åtgärder som behöver genomföras för att säkerställa att de behöriga myndigheterna kan fullfölja sina skyldigheter. De delar av SDG-förordningen som handlar om att tillhandahålla information, att förfaranden är icke-diskriminerande och helt online, samt hjälp- och problemlösningstjänster, berörs inte av detta regeringsuppdrag.

Rapporten är inte en redogörelse för den tekniska anslutningen av behöriga myndigheter till de förvaltningsgemensamma delarna av det tekniska systemet. Rapporten ger heller inte förslag på lösningar för identitetsmatchning eller ombudshantering, men berör dessa områden i avsnitt 9.

Innehållet i rapporten har även avgränsats på de sätt som beskrivs i följande avsnitt.

1.5.1 Promemorian Sekretess och dataskydd i det tekniska systemet enligt EU:s förordning om en gemensam digital ingång

Regeringen gav den 13 juni 2023 en särskild utredare i uppdrag att utreda och lämna förslag på kompletterande bestämmelser med anledning av den svenska anslutningen till det tekniska systemet¹¹. Uppdraget omfattade tre huvudfrågor: behov av åtgärder för den svenska anslutningen till det tekniska systemet, sekretessfrågor samt frågor om personuppgiftsbehandling. Uppdraget skulle ha redovisats i december 2023 men kunde av olika skäl inte genomföras.

Istället delades uppdraget upp och regeringen uppdrog åt Digg att utreda den första frågan, som redovisas i denna rapport. En särskild utredare inom finansdepartementet fick i uppdrag att utreda de övriga frågorna, om sekretess och personuppgiftsbehandling. Utredningen har resulterat i promemorian Sekretess och dataskydd i det tekniska systemet enligt EU:s förordning om en gemensam digital ingång (Fi 2023:C), publicerad den 24 september 2024.

Denna rapport behandlar därför förslag inom samma område som presenteras i nämnda promemoria men i syfte att besvara andra frågeställningar.

1.5.2 Min myndighetspost

Tjänsten Min myndighetspost vidareutvecklas utifrån SDG-förordningens krav att kunna skicka gränsöverskridande elektroniska försändelser. Funktionen är inte nödvändig för utbyte av bevis via det tekniska systemet utan uppfyller andra krav som ställs i SDG-förordningen. Tjänsten är därför inte inkluderad i rapporten.

¹¹ Fi2023/01994

1.6 Framtida utveckling

Det är sannolikt att det tekniska systemet kommer fortsätta utvecklas i takt med att nya förfaranden, aktörer och tekniska lösningar introduceras. Vi ser redan exempel på att förändringar har initierats. Dels av andra medlemsstater där exempelvis Finland har tagit initiativ till en potentiell vidareutveckling av det tekniska systemet med ökad fokus på strukturerad data istället för fördefinierade bevishandlingar. Dels av kommissionen, som eftersträvar synergier mellan det tekniska systemet och den digitala identitetsplånboken.

Europaparlamentets och Rådets förordning (EU) nr 910/2014 av den 23 juli 2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden och om upphävande av direktiv 1999/93/EG¹² som uppdaterats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1183 av den 11 april 2024 om ändring av förordning (EU) nr 910/2014 vad gäller inrättandet av ett europeiskt ramverk för digital identitet¹³ (eIDAS-förordningen) innehåller krav på att medlemsstaterna ska utfärda en digital identitetsplånbok. Den digitala identitetsplånboken och det tekniska systemet har till synes många likheter, men bygger på olika syften och har olika användningsområden. Det tekniska systemet är en förmedling av bevis mellan behöriga myndigheter i olika medlemsstater i ett aktuellt förfarande och systemet sparar inte beviset för senare användning. Identitetsplånbokens syfte är att, i likhet med en fysisk plånbok, spara ner bevis om användaren som hen kan använda i många olika sorters förfaranden vid flera olika tillfällen. Det bör också nämnas att SDG-förordningen tydligt har pekat ut vilka förfaranden som omfattas, medan liknande utpekande inte finns för identitetsplånboken. Identitetsplånbokens användningsområde är således mycket bredare och inte begränsat till de behöriga myndigheter som pekats ut av SDG-förordningen. Trots dessa skillnader kan det finnas vinster i att återanvända infrastruktur och information om bevis som tagits fram inom ramen för det tekniska systemet och den beviskartläggning som pågår. Arbetet med eIDAS-förordningens genomförandeakter är inte klart och det är därför för tidigt att avgöra vilka vinsterna blir. Kommissionen och medlemsstaterna har ett pågående arbete med att analysera synergier mellan de två systemen. Digg medverkar i det arbetet och analyserar även hur vi nationellt kan nyttja synergier. Dessa analyser inkluderas inte i denna rapport men bör beaktas i det fortsatta arbetet.

Digg ser också att förutsättningarna för svenska behöriga myndigheter förändras och att kartan för vilken behörig myndighet som levererar vilka bevis ritas om, se exempelvis de förslag som presenteras i utredningen om en samordnad registerkontroll¹⁴ och i utredningen om framtidens yrkeshögskola¹⁵. För att den svenska förvaltningsgemensamma infrastrukturen ska kunna följa med i denna utveckling utan att de enskilda behöriga myndigheterna belastas mer än nödvändigt krävs ett

¹² [Europaparlamentets och Rådets förordning \(EU\) nr 910/2014 av den 23 juli 2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden och om upphävande av direktiv 1999/93/EG \(europa.eu\)](#)

¹³ [Europaparlamentets och rådets förordning \(EU\) 2024/1183 av den 11 april 2024 om ändring av förordning \(EU\) nr 910/2014 vad gäller inrättandet av ett europeiskt ramverk för digital identitet](#)

¹⁴ En samordnad registerkontroll för upphandlande myndigheter och enheter (SOU 2023:43).

¹⁵ Framtidens yrkeshögskola – stabil, effektiv och hållbar (SOU 2023:31).

sammanhållet ansvar för utveckling och underhåll. Det är därför av stor vikt att Digg ges ett långsiktigt stöd för sitt ansvar för de förvaltningsgemensamma komponenterna samt att det författninggivna uppdraget är tillräckligt flexibelt för att kunna tillämpas trots förändringar i mål och medel för SDG-förordningarna.

2 Utgångspunkter för uppdraget

2.1 SDG-förordningen och andra relevanta rättsakter

Följande rättsakter är av betydelse för denna rapport.

- Europaparlamentets och Rådets förordning (EU) 2018/1724 av den 2 oktober 2018 om inrättande av en gemensam digital ingång för tillhandahållande av information, förfaranden samt hjälp- och problemlösningstjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012¹⁶, kallad **SDG-förordningen**.
- Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2022/1463 av den 5 augusti 2022 om fastställande av tekniska och operativa specifikationer för det tekniska systemet för gränsöverskridande automatiskt utbyte av bevis och tillämpning av engångsprincipen i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1724¹⁷, kallad **genomförandeförordningen**¹⁸.
- Vid hänvisning till både SDG-förordningen och genomförandeförordningen används begreppet **SDG-förordningarna**.
- Europaparlamentets och Rådets förordning (EU) nr 910/2014 av den 23 juli 2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden och om upphävande av direktiv 1999/93/EG¹⁹ som uppdaterats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1183 av den 11 april 2024 om ändring av förordning (EU) nr 910/2014 vad gäller inrättandet av ett europeiskt ramverk för digital identitet²⁰, kallad **eIDAS eller eIDAS-förordningen**.
- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning), kallad **dataskyddsförordningen**.

¹⁶ [Europaparlamentets och Rådets förordning \(EU\) 2018/1724 av den 2 oktober 2018 om inrättande av en gemensam digital ingång för tillhandahållande av information, förfaranden samt hjälp- och problemlösningstjänster och om ändring av förordning \(EU\) nr 1024/2012 \(europa.eu\)](#)

¹⁷ [Kommissionens genomförandeförordning \(EU\) 2022/1463 av den 5 augusti 2022 om fastställande av tekniska och operativa specifikationer för det tekniska systemet för gränsöverskridande automatiskt utbyte av bevis och tillämpning av engångsprincipen i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning \(EU\) 2018/1724 \(europa.eu\)](#)

¹⁸ SDG-förordningen har ytterligare en genomförandeförordning, Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/1121 av den 29 juli 2020 om insamling och delning av användarstatistik och återkoppling om tjänsterna i den gemensamma digitala ingången i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1724. Denna berör inte det tekniska systemet och behandlas därför inte i denna rapport.

¹⁹ [Europaparlamentets och Rådets förordning \(EU\) nr 910/2014 av den 23 juli 2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden och om upphävande av direktiv 1999/93/EG \(europa.eu\)](#)

²⁰ [Europaparlamentets och rådets förordning \(EU\) 2024/1183 av den 11 april 2024 om ändring av förordning \(EU\) nr 910/2014 vad gäller inrättandet av ett europeiskt ramverk för digital identitet](#)

- Lag (2022:126) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om en gemensam digital ingång²¹, här kallad **kompletteringslagen**.
- Förordning (2022:127) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om en gemensam digital ingång²², här kallad **kompletteringsförordningen**.
- Förordning (2018:1486) med instruktion för Myndigheten för digital förvaltning²³, här kallad **myndighetens instruktion**.
- Regleringsbrev 2024 Myndigheten för digital förvaltning²⁴ Fi2023/00936 och Fi2023/03265 (delvis), här kallat **myndighetens regleringsbrev**.

2.2 Aktörer och roller

SDG-förordningarna pekar utöver kommissionen och medlemsstaterna ut följande aktörer och roller som tilldelas ansvar och uppgifter i samband med anslutningen till det tekniska systemet:

- **nationell samordnare** (art. 28.1 SDG-förordningen och 2 § kompletteringslagen); Digg har utsetts som nationell samordnare (2 § kompletteringsförordningen och 1 § b i myndighetens instruktion), se vidare i avsnitt 6.
- **nationell gemensam kontaktpunkt för tekniskt stöd** (art. 21.1 genomförandeförordningen); Digg ansvarar även för denna roll (myndighetens regleringsbrev för 2024), se vidare avsnitt 5.
- **behörig myndighet** (art. 3.4 SDG-förordningen); myndighet eller organ i en medlemsstat som inrättats på nationell, regional eller lokal nivå och som har specifikt ansvar när det gäller den information, de förfaranden samt de hjälp- och problemlösningstjänster som omfattas av denna förordning, se vidare i avsnitt 2.3. Inom det tekniska systemet kan en behörig myndighet antingen vara bevisbegärande eller bevislämnande part. I denna rapport används begreppet behörig myndighet synonymt med behöriga myndigheter som är bevisbegärande eller bevislämnande parter. Användningen av begreppet i denna rapport inkluderar inte de behöriga myndigheter som inte ska ansluta sig till det tekniska systemet.
 - **bevisbegärande part** (art. 1.3 genomförandeförordningen); en behörig myndighet som ansvarar för ett eller flera av de förfaranden som avses i art. 14.1 i SDG-förordningen, se vidare i avsnitt 3.3.
 - **bevislämnande part** (art. 1.2 genomförandeförordningen); en behörig myndighet som avses i art. 14.2 SDG-förordningen och som lagligen utfärdar strukturerade eller ostrukturerade bevis, se vidare i avsnitt 3.3.
- **förmedlingsplattformer** (art. 1.6 genomförandeförordningen); en teknisk lösning som fungerar självständigt eller för andra enheters räkning, till exempel bevislämnande eller

²¹ [Lag \(2022:126\) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om en gemensam digital ingång \(riksdagen.se\)](#)

²² [Förordning \(SFS 2022:127\) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om en gemensam digital ingång \(riksdagen.se\)](#)

²³ [Förordning \(2018:1486\) med instruktion för Myndigheten för digital förvaltning \(riksdagen.se\)](#)

²⁴ [Regleringsbrev 2024 Myndigheten för digital förvaltning \(esv.se\)](#)

bevisbegärande parter, beroende på den administrativa organisationen i de medlemsstater där förmedlingsplattformen drivs, och genom vilken bevislämnande eller bevisbegärande parter ansluter sig till de EU-gemensamma tjänsterna eller till bevislämnande eller bevisbegärande parter från andra medlemsstater, se vidare avsnitt 7.

2.3 Definition av behöriga myndigheter

Begreppet "behörig myndighet" definieras i art. 3.4 SDG-förordningen som en myndighet eller ett organ i en medlemsstat som inrättats på nationell, regional eller lokal nivå och som har ett specifikt ansvar när det gäller den information, de förfaranden samt de hjälp- och problemlösningstjänster som omfattas av förordningen. Det innebär att de aktörer som i sin verksamhet har ett sådant särskilt ansvar inom något av de områden som anges i bilaga I, II eller III per definition är att betrakta som behöriga myndigheter enligt förordningen.

Det innebär i Sverige att statliga myndigheter, kommuner och regioner, inklusive kommun- och regionägda företag, kan betraktas som behöriga myndigheter och omfattas av SDG-förordningen. Begreppet behörig myndighet är funktionellt och knutet till ansvaren som regleras i förordningen. Även sådana privaträttsliga organ som tillgodoser behov i det allmännas intresse eller som till någon del finansieras, kontrolleras eller styrs av det offentliga kan omfattas av begreppet behörig myndighet.

Som redan nämnts finns rollerna bevisbegärande och bevislämnande part inom bevisutbytet. En bevisbegärande part är en behörig myndighet som har ansvar för ett förfarande som omfattas av art. 14.1 i SDG-förordningen där myndigheten behöver hämta bevis. En bevislämnande part är en behörig myndighet som behöver tillgängliggöra bevis som behövs för ett förfarande som omfattas av art. 14.1 i SDG-förordningen i en annan medlemsstat. En behörig myndighet kan vara en bevisbegärande eller en bevislämnande part och kan också ansvara för en förmedlingsplattform, se avsnitt 7. Vissa behöriga myndigheter kommer inneha mer än en roll, beroende på myndighetens uppdrag och de krav SDG-förordningarna ställer.

2.4 Det tekniska systemet

Kommissionen ska enligt art. 14 i SDG-förordningen, i samarbete med EU:s medlemsstater inrätta ett tekniskt system för automatiskt utbyte av vissa bevis mellan behöriga myndigheter i olika medlemsstater. Utbyten initieras av användare av behöriga myndigheters elektroniska tjänster, här kallade *förfarandeportaler*, inom förfaranden som omfattas av:

- bilaga II i SDG-förordningen
- Europaparlamentets och rådets direktiv (EG) nr 2006/123 av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden (tjänstedirektivet)
- Europaparlamentets och rådets direktiv (EG) nr 2005/36 av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer (yrkeskvalifikationsdirektivet)
- Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) nr 2014/24 av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och

- Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) nr 2014/25 av den 26 februari 2014 om upphandling av enheter som är verksamma på områden vatten, energi, transporter och posttjänster.

En användare av ovan nämnda förfaranden ska via det tekniska systemet kunna hämta de bevis som efterfrågas i förfarandet. Exempelvis kan användaren behöva bevisa att hen har ett gymnasiebetyg i ett förfarande om ansökan till universitetsstudier. Bevisen hämtas direkt från källan, som är den behöriga myndighet som har utfärdat beviset och lämnas till den behöriga myndighet som har begärt det, i exemplet ett universitet eller en central antagningstjänst.

Det tekniska systemet ska enligt art. 2 genomförandeförordningen bestå av följande komponenter:

- a) Förfarandeportaler för bevisbegärande parter och datatjänster för bevislämnande parter.
- b) Förmedlingsplattformar (i förekommande fall).
- c) De utrymmen för förhandsgranskning som avses i art. 15.1 b ii.
- d) De nationella register och tjänster som avses i art. 8 (i förekommande fall).
- e) eIDAS-noder för autentisering av användare och identitetsmatchning.
- f) Åtkomstpunkter för eDelivery.
- g) De gemensamma tjänster som avses i art. 4.1.
- h) De integrationselement och gränssnitt som krävs för anslutning av de komponenter som avses i leden a–g.

Medlemsstaterna kan välja att genomföra och säkerställa den tekniska anslutningen på olika sätt för att anpassa de nationella delarna av det tekniska systemet till sina nationella förutsättningar.

Systemet fungerar genom att medlemsstaternas nationella komponenter (a, b, c, d och h ovan) binds samman av deras respektive åtkomstpunkter för eDelivery (f ovan). Begäran om bevis, förhandsgranskning och leverans av bevis hanteras i de nationella komponenterna genom åtkomstpunkterna för eDelivery. De nationella komponenterna använder sig av eIDAS-noderna (e ovan) för identifiering av användare och de gemensamma tjänsterna (g ovan) för att hitta rätt bevis.

2.4.1 EU-gemensamma komponenter

De EU-gemensamma komponenterna består av de EU-gemensamma tjänsterna (art. 2 g genomförandeförordningen) som används för att slå upp vilka bevis som finns och var de hittas, samt de EU-gemensamma kommunikationstjänsterna eIDAS och eDelivery.

2.4.2 Svenska förvaltningsgemensamma komponenter

Digg har sedan 2019 haft uppgifter i Sveriges förberedelse för implementeringen av SDG-förordningen och inrättandet av det tekniska systemet och därmed också ansvar för utvecklingen av de förvaltningsgemensamma komponenterna. Sedan 2022 har Digg genom myndighetens regleringsbrev fått anslag för att utveckla och förvalta förvaltningsgemensamma komponenter enligt SDG-förordningen och sedan 2024 även enligt kraven i genomförandeförordningen. Digg har tagit fram ett förslag till nationell lösning för det tekniska systemet som nu är i det närmaste

färdigutvecklat och redo att tas i drift. Lösningen bygger på att Digg ansvarar för ett antal förvaltningsgemensamma komponenter som svenska bevisbegärande och bevislämnande parter ansluts till:

- Åtkomstpunkt för eDelivery (OOTS-nod)
- Auktorisationstjänst och svensk eIDAS-nod
- Förhandsgranskningstjänst
- Uppslag och bevishämtning

Utöver de förvaltningsgemensamma komponenterna är de bevisbegärande och de bevislämnande parternas komponenter också delar av Sveriges nationella lösning.

Se bilaga 1 för mer information om den svenska lösningen.

2.5 Bevis som kan utbytas

Bevis är enligt SDG-förordningen ett brett begrepp som avser dokument eller data, inklusive text eller ljud, bildinspelningar eller audiovisuella inspelningar, oavsett vilket medium som använts, som en behörig myndighet begär för att bevisa fakta eller överensstämmelse med formkrav som avses i art. 2.2 b SDG-förordningen (art. 3.5 SDG-förordningen).

Ett bevis är alltså information som bevisar något om en fysisk eller juridisk person och som finns hos en behörig myndighet. Exempel på bevis som hittills har identifierats för utbyte är:

- var en person är bosatt (proof of residence address),
- att bolaget är registrerat i en medlemsstat (proof of existence of a legal person),
- medborgarskap (proof of citizenship),
- att en person har genomgått en gymnasieutbildning och fått ett slutbetyg (proof of secondary education diploma/certificate),

SDG-förordningen fastställer inte vilka bevis som ska utbytas via det tekniska systemet eller vilken information dessa bevis ska innehålla. I många fall kan tillgängliggörandet av bevis även jämföras med återgivning av information som enskilda eller andra tillfört till den behöriga myndighetens informationsinsamling.

För att kunna fastställa vilka bevis som omfattas pågår en beviskartläggning i en av undergrupperna till samordningsgruppen, se avsnitt 6.1.1. Digg deltar i denna undergrupp och bjuder in behöriga myndigheter vid behov. (Art. 19.1 b genomförandeförordningen.)

Beviskartläggningen syftar till att fastställa vilka befintliga bevis som kan utbytas. Ansvar för att framföra bevisbehov ligger på de bevisbegärande parterna och det är viktigt att Sverige är delaktigt i diskussionerna då andra medlemsstaters behov annars blir gällande. Bevislämnande parter matchar därefter de bevis som efterfrågas med de bevis som den bevislämnande parten har i digitalt format. Informationen om vilka bevis som finns att hämta läggs sedan in i de EU-gemensamma tjänsterna.

I framtiden kan det uppstå nya behov av bevis eftersom SDG-förordningen successivt utökas med fler förfaranden, samt att de bevisbegärande parternas behov av bevis kan ändras. Både Digg och behöriga myndigheter bör därför se beviskartläggningsprocessen som ett löpande arbete och en del av sin framtida förvaltning.

Samarbetet med kommissionen och de andra medlemsstater inom beviskartläggningen är under ständig utveckling och det saknas fortfarande svar på grundläggande frågor såsom hur exakt bevisen behöver matcha de bevisbegärande parternas behov och vilka anpassningar som kan behöva göras av bevislämnande parter när de tillgängliggör bevisen.

2.6 Relationen behöriga myndigheter – Digg

Diggs verksamhet om det tekniska systemet bygger på att en uppdragsrelation etableras mellan varje behörig myndighet och Digg. Denna relation befästs i, för statliga myndigheter, förvaltningsöverenskommelser eller, för övriga aktörer, avtal i samband med att den behöriga myndigheten ansluts till de förvaltningsgemensamma komponenterna.

Uppdragsrelationen möjliggör en tydlig fördelning av ansvar och uppgifter. Grunden för avtalet utgörs av att den behöriga myndigheten ger Digg i uppdrag att genom de förvaltningsgemensamma komponenterna förmedla de handlingar som krävs för att genomföra bevisutbyte. På detta sätt blir det tydligt att de tjänster som Diggs system automatiskt utför är att betrakta som teknisk bearbetning och teknisk lagring på de behöriga myndigheternas uppdrag, se avsnitt 2.7. Det blir också tydligt att det är de behöriga myndigheterna som har det faktiska ansvaret för de handlingar som förmedlas i systemet och därmed undviks otydligheter kring frågor om diarieföring, utlämning, sekretessprövning, arkivansvar och gallring hos Digg.

Överenskommelserna och avtalen kommer att innehålla en fördelning av det rättsliga ansvaret parterna emellan där det görs tydligt att det är de behöriga myndigheterna som själva har ansvar för att varje bevisutbyte sker enligt de krav som uppställs i SDG-förordningarna. Detta gäller till exempel information till användare, att begäran sker efter en uttrycklig förfrågan, att användare identifieras korrekt, att lämnade bevis motsvarar begäran och att personuppgiftsbehandlingen har skett i enlighet med dataskyddsförordningen.

Till respektive förvaltningsöverenskommelse och avtal kommer det att fogas ett personuppgiftsbiträdesavtal som tydliggör att det är den behöriga myndigheten som är personuppgiftsansvarig för de handlingar som förmedlas och att Digg är den behöriga myndighetens personuppgiftsbiträde.

2.7 Analys av tillämpning av offentlighetsprincipen

Bevisutbytet via det tekniska systemet medför att allmänna handlingar behöver hanteras i de förvaltningsgemensamma tjänsterna. Det innebär att hanteringen måste ske i enlighet med bland annat tryckfrihetsförordningen (1949:105, TF) och offentlighets- och sekretesslagen (2009:400, OSL) för att ansvaret enligt offentlighetsprincipen ska uppfyllas. Den grundläggande frågan är om

de handlingar, exempelvis bevis eller information om användare, som hanteras i de förvaltningsgemensamma komponenter som Digg tillhandahåller, ska anses vara allmänna handlingar hos Digg och/eller de behöriga myndigheterna.

I det följande görs bedömningarna utifrån följande premisser:

- Det åligger behöriga myndigheter att uppfylla genomförandeförordningens krav avseende bevisutbyte.
- Digg ges i författning i uppdrag att tillhandahålla förvaltningsgemensamma komponenter.
- Behöriga myndigheter som ansluter till det tekniska systemet tecknar förvaltningsöverenskommelser eller avtal med Digg om uppdrag att genomföra gränsöverskridande bevisutbyte genom de förvaltningsgemensamma komponenterna, se avsnitt 2.6.

Hantering i det tekniska systemet kommer att innebära att handlingar förvaras, inkommer och upprättas. Enligt de grundläggande reglerna i 2 kap. 4–10 §§ TF borde dessa handlingar (till exempel bevisbegäran eller bevis) anses som allmänna handlingar hos Digg eftersom systemet står under myndighetens kontroll och det enbart är Digg som har teknisk tillgång till den information som hanteras i de förvaltningsgemensamma komponenterna. Enligt de uppdragsavtal som upprättas mellan Digg och de behöriga myndigheterna hanterar dock Digg dessa handlingar enbart som ett led i teknisk bearbetning och teknisk lagring för annans räkning. Därför gör Digg bedömningen att undantaget i 2 kap. 13 § TF är tillämpligt och att handlingarna inte är allmänna hos Digg. Ansvar för att uppfylla offentlighetsprincipen för dessa handlingar ligger istället hos de behöriga myndigheter som har gett Digg i uppdrag att hantera handlingarna.

För att hanteringen ska anses utgöra ett led i teknisk bearbetning och teknisk lagring för de behöriga myndigheternas räkning krävs att Digg, som leverantörsmyndighet, inför tekniska och administrativa begränsningar som begränsar den egna personalen från att ta del av bevisens information i läsbart skick. Leverantörsmyndighetens personal får dock, inom ramen för undantaget, ta del av drifts- och säkerhetsrelaterad information för att till exempel kunna rätta fel i använda system och utföra åtgärder som krävs för att säkerställa informationssäkerheten. Det är också viktigt att säkerställa att den behöriga myndigheten, tillika uppdragsmyndigheten, förfogar över de handlingar som omfattas av undantaget på sådant sätt att de kan anses vara förvarade hos myndigheten. Därför behöver Digg dokumentera hur man uppfyller dessa krav i det uppdragsavtal, alternativt förvaltningsöverenskommelse om uppdrag, som tecknas mellan Digg och den behöriga myndigheten.

Det hör till saken att Diggs hantering av handlingarna är helt automatiserad och att manuell hantering endast sker vid incident- eller supporthantering. Inga handlingar lagras i systemet utöver den tid som transaktionen pågår. I vissa skeden av processen, till exempel vid uppslag mot de centrala bevisjämnarna och vid kontroll av identitetsintyg har Digg en mer självständig roll, men denna följer ändå av det givna uppdraget. Den information som Digg sammanställer och kontrollerar har mottagits för den behöriga myndighetens räkning. Digg har inte tillfört information på eget initiativ eller av eget intresse. Sammantaget gör Digg därför bedömningen att

åtgärderna under dessa förutsättningar utgör led av teknisk bearbetning eller teknisk lagring och att nämnda undantag i 2 kap. 13 § TF är tillämpligt även i dessa fall.

Det ovan sagda innebär att behöriga myndigheter har ansvar för lagenlig hantering av de handlingar som enligt 2 kap. 6, 9 eller 10 § TF anses som förvarade i, inkomna till eller upprättade i de delar av de förvaltningsgemensamma komponenterna som myndigheten nyttjar genom Diggs tjänster. Bevisbegärande och bevislämnande parter ansvarar därmed för att säkerställa att det finns fungerande rutiner för diarieföring, bevarande och ev. gallring för denna verksamhet.

2.7.1 Allmänna handlingar hos Digg

Uppdraget att vara nationell gemensam kontaktpunkt för tekniskt stöd innebär att Digg ansvarar för all incidenthantering som uppstår kring det tekniska systemet i Sverige. Sådana ärenden kan inkomma till Digg från och involvera nationella instanser, kommissionen eller andra medlemsstater. Digg kan också komma att upprätta handlingar som ett led i processen. Hanteringen av dessa handlingar uppfyller inte kriterierna för att omfattas av undantaget i 2 kap. 13 § TF och Digg är därför ansvarig för dessa handlingar i enlighet med 2 kap. 6, 9 och 10 § TF.

Systemets säkerhetslogg är ett sådant register som förs fortlöpande och som anses upprättat när det har färdigställts för anteckning eller införing. Detta innebär att säkerhetsloggen utgör en allmän handling enligt 2 kap. 10 § TF. Eftersom Digg föreslås bli driftansvarig för de förvaltningsgemensamma komponenterna är myndigheten också ansvarig för säkerhetsloggen ur ett offentlighetsperspektiv. Digg har även ett sådant ansvar för den övriga administration som uppstår kring de förvaltningsgemensamma komponenterna, till exempel av användaruppgifter och uppdragsavtal.

2.8 Befintliga system för utbyte av bevis

Det tekniska systemet ska inrättas utöver system som redan finns och bör inte påverka dessa (skäl 50 SDG-förordningen). Skyldigheten att utbyta bevis genom det tekniska systemet gäller därför i regel inte för förfaranden som inrättats på unionsnivå och som möjliggör andra mekanismer för utbyte av bevis (art. 14.10 SDG-förordningen). Vidare anges i skäl 6 genomförandeförordningen att det arbete som redan utförts ska byggas vidare på och att man ska utnyttja synergier med andra befintliga system för utbyte av bevis, inklusive system som inte omfattas av art. 14.10 i SDG-förordningen.

Samordningsgruppen leder ett utredningsarbete om vilka bevis som utbyts via andra EU-system och hur dessa system ska anslutas till det tekniska systemet, exempelvis om möjligt genom att upprätta tekniska bryggor (skäl 6 i genomförandeförordningen). Huvudsyftet med tekniska bryggor är att bevis som utbyts i de andra systemen även ska finnas tillgängliga inom det tekniska systemet, utan att behöriga myndigheter som redan är anslutna till ett annat system behöver ansluta sig även till det tekniska systemet.

Systemen behöver utredas ett i taget, om och på vilket sätt de kan implementeras mot det tekniska systemet. Frågorna är komplexa och involverar flertalet aktörer, därför är det idag inte möjligt att beskriva hur dessa system kan komma att anslutas. Vissa av systemen, såsom Informationssystemet

för den inre marknaden (IMI) och Elektroniskt utbyte av socialförsäkringsinformation (EESSI) kräver mer manuella åtgärder än exempelvis Utbytessystemet för meriter från utländska lärosäten (Emrex), vilket kan försvåra skapandet av tekniska bryggor. I skrivande stund utreder kommissionen och medlemsstaterna möjligheterna för bryggor till systemen Emrex, EESSI och Europeiskt informationssystem för fordon och körkort (EUCARIS).

3 Ansvarsfördelning som följer av SDG-förordningarna

SDG-förordningen och genomförandeförordningen fördelar ansvar, dels för de tekniska komponenter som ingår i systemet, inklusive förvaltning av dessa, och dels för den verksamhet som ska ske i systemet, det vill säga bevisutbytet. SDG-förordningarna anger flera ansvarsområden för medlemsstaterna, men här tas bara de upp som är av relevans för det tekniska systemet.

I SDG-förordningarna fördelas ansvaret för de tekniska komponenterna mellan kommissionen och medlemsstaterna. Kommissionen har ansvar för de EU-gemensamma tjänsterna medan medlemsstaterna ansvarar för anslutningen till det tekniska systemet och sin nationella implementering. Kommissionens ansvarsområden kommer inte att vidare beröras i denna rapport. Vissa specifika uppgifter fördelas direkt till nationell samordnare, nationell gemensam kontaktpunkt för tekniskt stöd eller till behöriga myndigheter, främst i sina roller som bevisbegärande eller bevislämnande parter. I detta avsnitt beskrivs dels medlemsstatens ansvarsfördelning övergripande, vilket utvecklas i avsnitt 4, dels de krav som åligger bevislämnande och bevisbegärande parter direkt. Det ansvar som åligger nationell gemensam kontaktpunkt redogörs för i avsnitt 5 och det ansvar som åligger nationell samordnare redogörs för i avsnitt 6.

Det framgår i viss mån av SDG-förordningarna hur ansvar och uppgifter ska fördelas nationellt, men i stor utsträckning har det lämnats upp till medlemsstaterna att organisera och besluta om den nationella anslutningen. Detta har man gjort genom att i artiklarna till exempel ange att ”Medlemsstaterna ska säkerställa att de bevisbegärande parterna är anslutna till en eIDAS-nod” (art. 3.1 genomförandeförordningen). Digg menar att en fördelning av en sådan uppgift till en nationell myndighet bör regleras i nationell författning, se avsnitt 4.

Exempel på befintlig nationell anpassning av reglering i SDG-förordningarna är att Digg har två konkreta uppdrag som följer av nationell lag och förordning eller regeringsbeslut; dels som nationell gemensam kontaktpunkt för tekniskt stöd och dels som nationell samordnare. Dessa uppdrag kommenteras vidare i avsnitt 5 och 6.

3.1 Ansvarsfördelning i SDG-förordningen

SDG-förordningen reglerar övergripande medlemsstaternas ansvarsområden kring det tekniska systemet:

- Varje medlemsstat ska i samarbete med kommissionen inrätta det tekniska systemet (art. 14.1 SDG-förordningen).
- Medlemsstaten ska integrera det fullt operativa tekniska systemet i de förfaranden som avses i förordningen (art. 14.6 *ibid.*).
- Medlemsstaterna ska ansvara för utveckling, tillgänglighet, underhåll, tillsyn, övervakning och säkerhetshantering av sina respektive delar av det tekniska systemet (art. 14.11 *ibid.*).

Digg menar att "det fullt operativa tekniska systemet" som nämns i art. 14.6 i svensk kontext innebär att de EU-gemensamma tjänster som tillhandahålls av kommissionen, de svenska förvaltningsgemensamma komponenterna och de förmedlingsplattformar, förfarandeportaler och bevis tjänster som tillhandahålls av behöriga myndigheter kopplas samman till en fungerande helhet.

De ansvarsområden för medlemsstaten som följer av art. 14 SDG-förordningen förtydligas i genomförandeförordningen.

3.2 Ansvarsfördelning i genomförandeförordningen

I genomförandeförordningen beskrivs mer detaljerat vilka komponenter som ingår i det tekniska systemet och vem som ansvarar för dem. Grundläggande är att varje medlemsstat ska betraktas som ägare av de nationella komponenter som avses i art. 2 a-f och h i det tekniska systemet och hysa dessa, samt ansvara för inrättandet och, i tillämpliga fall, för utveckling, tillgänglighet, övervakning, uppdatering och underhåll (art. 25 genomförandeförordningen).

Vidare framgår att:

- Medlemsstaten är ansvarig för anslutning till eIDAS-noder och installation av åtkomstpunkter för eDelivery (art. 3 genomförandeförordningen).
- Medlemsstaten är ansvarig för anslutning till och registrering i de EU-gemensamma tjänsterna (artiklarna 4, 5 och 6 ibid.).
- Medlemsstaten är ansvarig för att bevisutbyte kan genomföras på angivet sätt (art. 15 ibid.).
- Medlemsstaten ska informera kommissionen om ändringar och uppdateringar som kan påverka det tekniska systemets funktionssätt, samt anmäla planerat underhåll (artiklarna 26.2 och 27 ibid.).
- Medlemsstaten ska testa det tekniska systemet tillsammans med kommissionen och de andra medlemsstaterna, och bara tillgängliggöra de komponenter som har positiva testresultat (art. 31 ibid.).
- Medlemsstaten ska säkerställa att den nationella gemensamma kontaktpunkten för tekniskt stöd (läs mer i avsnitt 5) organiseras på ett ändamålsenligt sätt samt att uppgifter om den är registrerade i kommissionens informationspanel (artiklarna 21.4 och 22.2 ibid.).
- Medlemsstaten ska säkerställa säkerheten för de delar av det tekniska systemet som den ansvarar för samt säkerställa kvalitet, konfidentialitet, integritet och tillgänglighet i de bevis som lämnas och de loggar som avses i art. 17 (art. 28 ibid.).

3.3 Bevisbegärande och bevislämnande parter ansvar vid bevisutbyte

Behöriga myndigheters ansvar enligt genomförandeförordningen har olika omfattning, beroende på om de är bevisbegärande eller bevislämnande parter. Eftersom dessa krav direkt åligger behöriga myndigheter i sina roller som bevisbegärande eller bevislämnande parter behöver dessa uppgifter inte fördelas nationellt. Exempelvis anges direkt ansvar för bevisbegärande respektive

bevislämnande parter i artiklarna 9–17, där deras övergripande ansvar för hur de ska ansluta till det tekniska systemet anges och artiklarna 33–35 där deras ansvar för personuppgifter anges.

De uppgifter som åligger medlemsstaten men som ligger inom behöriga myndigheters ansvarsområden behöver däremot förtydligas och fördelas nationellt, se avsnitt 4.2. Särskild reglering kan behövas i de fall bevisutbyte ska ske via en förmedlingsplattform, se avsnitt 7.

Behöriga myndigheter som ansvarar för förfaranden som omfattas av art. 14.1 i SDG-förordningen är skyldiga att erbjuda användaren möjligheten att hämta bevis från andra behöriga myndigheter genom det tekniska systemet. Det är dock inte obligatoriskt för användaren att hämta bevis genom det tekniska systemet. Bevis får bara inhämtas genom det tekniska systemet efter en uttrycklig, frivillig, specifik, informerad och otvetydig förfrågan från användaren (artiklarna 14.4 och 14.7 SDG-förordningen).

Behöriga myndigheter som utfärdar bevis som efterfrågas i förfaranden som omfattas av art. 14.1 SDG-förordningen ska göra dessa bevis tillgängliga genom det tekniska systemet. Enligt uppgift från kommissionen²⁵ är även en aktör som har bevis som behövs i ett förfarande i en annan medlemsstat en behörig myndighet, även om aktören inte annars har ansvar för ett informationsområde, ett förfarande eller en hjälp-och problemlösningstjänst. Skyldigheten omfattar bevis som myndigheten lagligen utfärdar i den egna medlemsstaten i elektroniskt format som möjliggör automatiskt utbyte (art. 14.2 SDG-förordningen). Användaren av ett förfarande ska ha möjlighet att förhandsgranska beviset och godkänna att det överförs (art. 14.3 f SDG-förordningen). De bevislämnande parterna är ensamt ansvariga för att kontrollera att det begärda beviset som myndigheten har kan matchas med användaren och att användaren har rätt att använda det bevis som begärts (art. 35 genomförandeförordningen).

Gemensamt för bevisbegärande och bevislämnande parter är också att de har ansvar för delar av den personuppgiftshantering som förekommer i det tekniska systemet. Ansvaret följer i vissa delar direkt av genomförandeförordningen (artiklarna 33, 34 och 35 genomförandeförordningen), i övrigt av dataskyddsförordningen.

²⁵ Möte med DG Grow och DG Digit den 7 juni 2024.

4 Nationellt ansvar för det tekniska systemet

Som framgår av avsnitt 3 pekar SDG-förordningarna ut medlemsstaterna som ansvariga för olika uppgifter utöver de som fördelas på nationell samordnare och nationell gemensam kontaktpunkt. Detta innebär att det inte i alla avseenden är tydligt vilken aktör i Sverige som har ett visst ansvar. Denna otydlighet innebär en risk för att något ansvarsområde faller mellan stolarna och att Sverige därmed inte lever upp till kraven i SDG-förordningarna. Därför är det nödvändigt att i svensk författning förtydliga vilka aktörer som ska ha vilket ansvar.

4.1 Förslag på författningsreglering av Digg's ansvarsområden

Digg menar att myndighetens ansvarsområde kan beskrivas som att myndigheten får tre roller med olika uppgifter. Den första är nationell samordnare, den andra nationell gemensam kontaktpunkt för tekniskt stöd och den tredje är en samlad funktion för att tillhandahålla de förvaltningsgemensamma komponenterna och genomföra bevisutbytet. Digg är redan utsedd till nationell samordnare och, för 2024, även till nationell gemensam kontaktpunkt. Den tredje rollen medför att Digg bör få ett nytt uppdrag, i sin tur uppdelat i tre punkter, för att säkerställa att Sverige kan uppfylla alla krav som åläggs medlemsstaten i SDG-förordningarna. Eftersom förslaget innebär en föreskrift om verkställighet av en EU-förordning och eftersom föreskriften riktar sig till en statlig myndighet, är det lämpligt att regleringen görs genom ändring av och tillägg till kompletteringsförordningen. Digg föreslår därför att en ny 5 § infogas i kompletteringsförordningen.

Förordning (2022:127) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om en gemensam digital ingång föreslås kompletteras med följande bestämmelse (ny):

5 § Myndigheten för digital förvaltning ska:

1. *ansvara för de förvaltningsgemensamma komponenter som ingår i det tekniska systemet för gränsöverskridande automatiskt utbyte av bevis i enlighet med artiklarna 2 c – f och h, 25 och 28 genomförandeförordningen.*
2. *på uppdrag av behöriga myndigheter, tillhandahålla och utföra de tjänster i de förvaltningsgemensamma komponenterna som är nödvändiga för att bevisbegärande och bevislämnande parter ska kunna genomföra bevisutbyte i enlighet med EU-förordningen och anslutande rättsakter.*
3. *vidta nödvändiga åtgärder för att de förvaltningsgemensamma komponenterna uppfyller de krav som ställs på medlemsstaten och som framgår av artiklarna 3.3, 4, 5, 8 och 22.2 genomförandeförordningen.*

4.1.1 Uppdrag till Digg att inrätta och ansvara för svenska komponenter i det tekniska systemet

Enligt den föreslagna 5 § 1 kompletteringsförordningen föreslås att Digg ska *ansvara för de förvaltningsgemensamma komponenter som ingår i det tekniska systemet för gränsöverskridande automatiskt utbyte av bevis i enlighet med artiklarna 2 c – f och h, 25 och 28 genomförandeförordningen.*

Det följer av art. 14 i SDG-förordningen att Sverige är skyldigt att tillsammans med kommissionen och övriga medlemsstater inrätta det tekniska systemet för automatiskt utbyte av bevis mellan behöriga myndigheter i de förfaranden som omfattas av artikeln. Denna artikel har sedan preciserats i genomförandeförordningen, där ansvaret för de i systemet ingående komponenterna har fördelats mellan systemets aktörer. Det är därför inte nödvändigt att i nationell författning även hänvisa till art. 14 SDG-förordningen.

Ansvaret för det tekniska systemets olika komponenter fördelas i artiklarna 24 och 25 genomförandeförordningen mellan medlemsstaterna och kommissionen. Medlemsstatens ansvar preciseras särskilt i art. 25. Där anges att medlemsstaten ska betraktas som ägare och hysa de nationella komponenterna samt ansvara för inrättandet och, i tillämpliga fall, för utveckling, tillgänglighet, övervakning, uppdatering och underhåll. Varken här eller i art. 14 i SDG-förordningen ges emellertid någon ledning om hur medlemsstatens ansvar för dessa komponenter ska fördelas mellan landets myndigheter. Digg anser att detta i stället måste definieras i nationell författning, vilket i realiteten innebär en fördelning mellan Digg och behöriga myndigheter. Ett undantag från detta är dock artiklarna 21.1 och 21.4 genomförandeförordningen, vilket kommenteras särskilt i avsnitt 4.1.3. Lämpligen görs fördelningen mellan Digg och behöriga myndigheter med ledning av art. 2 genomförandeförordningen och utifrån vem som faktiskt kontrollerar varje komponent.

I myndighetens regleringsbrev har Digg sedan år 2022 fått anslag för utveckling och förvaltning av förvaltningsgemensam digital infrastruktur och lösningar som behövs för att möta kraven i SDG-förordningen och genomförandeförordningen. Utifrån detta uppdrag har Digg tagit fram en teknisk lösning som består av ett antal komponenter, vilka kompletteras av de komponenter som behöriga myndigheter föreslås ansvara för, se avsnitt 2.4. De komponenter som Digg har utvecklat, se avsnitt 2.4.2, och kommer att tillhandahålla motsvarar art. 2 c, d²⁶, e, f och h genomförandeförordningen och benämns här som de förvaltningsgemensamma komponenterna. Det kan dock nämnas att såväl behöriga myndigheter som Digg kan komma att ansvara för integrationselement och gränssnitt som krävs för anslutning av komponenter (art. 2 h *ibid.*).

Digg menar att det mest effektiva är att myndigheten även fortsatt ska ta ett tekniskt ansvar för drift, underhåll och utveckling av dessa komponenter eftersom det i organisationen finns god kunskap om lösningarna och dess funktioner. Dessa komponenter utgör även en del av Sveriges förvaltningsgemensamma digitala infrastruktur (Ena), för vilken Digg enligt 1 § myndighetens

²⁶ I dagsläget finns inga nationella register som omfattas av art. 2 d genomförandeförordningen. Om sådana skapas anser Digg att ansvaret för dessa bör ligga hos Digg och att de bör ses som del av de förvaltningsgemensamma komponenterna.

instruktion har ett särskilt ansvar. Vidare har Digg i uppdrag att bedriva arbetet med digitalisering av den offentliga förvaltningen på ett sätt som säkerställer skyddet av säkerhetskänslig verksamhet och informationssäkerhet i övrigt samt skyddet av den personliga integriteten (8 § myndighetens instruktion). Digg är också beredskapsmyndighet (1 a § *ibid.*) med uppdrag att bidra till att uppgifter inom den offentliga förvaltningen som flera aktörer har behov av och som är viktiga i samhället är tillgängliga även under höjd beredskap och vid fredstida kriser. Detta ger Digg möjlighet att säkerställa att både lösningen och Diggs verksamhet uppfyller de krav som ställs i förordning (2022:524) om statliga myndigheters beredskap, kallad *beredskapsförordningen*, med tillhörande rättsakter. Sammantaget innebär Diggs fortsatta ansvar för de nationella förvaltningsgemensamma komponenterna att genomförandeförordningens krav i denna del kommer att uppfyllas på ett för Sverige säkert och effektivt sätt.

Art. 25 genomförandeförordningen ger en tydlig bild av vad som förväntas av den som har det aktuella ansvaret för respektive komponent och genom att hänvisa till denna artikel blir det tydligt vilket ansvar Digg ska ta.

Art. 28 genomförandeförordningen anger att medlemsstaten ska säkerställa säkerheten i det tekniska systemet. Av samma skäl som ovan anser Digg att det är mest lämpligt att myndigheten även har detta ansvar för de komponenter som Digg har utvecklat och kommer att tillhandahålla. Eftersom ansvaret för säkerheten inte har inkluderats i art. 25 *ibid.* föreslår Digg att en särskild hänvisning görs till art. 28.

Däremot anser Digg att ansvaret för att uppdatera kommissionen om ändringar, uppdateringar, tillgänglighet samt planerat underhåll av de komponenter Digg ansvarar för (artiklarna 26 och 27 *ibid.*) är uppgifter som faller inom uppdraget att ansvara för den nationella utformningen, inrättandet och, i tillämpliga fall, för utveckling, tillgänglighet, övervakning, uppdatering och underhåll av de förvaltningsgemensamma komponenterna. Detta gäller också för skyldigheten att övervaka och testa de nationella komponenterna (artiklarna 29 och 31 *ibid.*) liksom loggningen enligt art. 17 *ibid.* Digg anser därför inte att någon särskild skrivning om dessa uppgifter är nödvändig.

4.1.2 Uppdrag till Digg att tillhandahålla och utföra tjänster på uppdrag av behöriga myndigheter

Enligt den föreslagna 5 § 2 kompletteringsförordningen ska Digg *på uppdrag av behöriga myndigheter, tillhandahålla och utföra de tjänster i de förvaltningsgemensamma komponenterna som är nödvändiga för att bevisbegärande och bevislämnande parter ska kunna genomföra bevisutbyte i enlighet med EU-förordningen och anslutande rättsakter.*

Det är av stor vikt att det i de författningsgivna uppdragen återspeglas att Digg tillhandahåller tjänster och säkerställer funktionaliteten i det tekniska systemet i syfte att möjliggöra för behöriga myndigheter att uppfylla sina skyldigheter att utbyta bevis och uppfylla de krav som ställs i SDG-förordningen och anslutande rättsakter. På detta sätt blir det tydligt att Digg har en sådan rättslig förpliktelse som avses i art. 6.1 c dataskyddsförordningen för driften av det tekniska systemet. Detta

innebär i sin tur en tydlig rättslig grund för den hantering av personuppgifter som förekommer i Diggs drifts- och säkerhetsrelaterade system.

Det är också av stor betydelse att det i författningstexten framgår att Diggs verksamhet bygger på att en uppdragsrelation etableras mellan varje behörig myndighet och Digg. Denna relation befästs i förvaltningsöverenskommelser eller avtal i samband med att den behöriga myndigheten ansluts till det tekniska systemet. Uppdragsrelationen utgör grunden för att Diggs verksamhet i det tekniska systemet är att betrakta som teknisk bearbetning och teknisk lagring på de behöriga myndigheternas uppdrag, se avsnitt 2.6 och 2.7. Överenskommelserna och avtalen kommer att innehålla en tydlig fördelning av såväl praktiskt som rättsligt ansvar parterna emellan. På detta sätt blir det tydligt att det är de behöriga myndigheterna som har det faktiska ansvaret för de handlingar som förmedlas i systemet och därmed undviks otydligheter kring frågor om diarieföring, utlämning, sekretessprövning, arkivansvar och gallring hos Digg. Det blir också tydligt att det är de behöriga myndigheterna som själva har ansvar för att varje bevisutbyte sker enligt de krav som uppställs i SDG-förordningarna. Ett exempel på det är art. 15 genomförandeförordningen där medlemsstaterna ska säkerställa att bevislämnande parters komponenter uppfyller viss funktionalitet, se avsnitt 4.2. Den bevislämnande parten ger sedan i sin tur Digg i uppdrag att genom de förvaltningsgemensamma komponenterna säkerställa önskad funktionalitet. Detta gäller även information till användare, att begäran sker efter en uttrycklig förfrågan, att användare identifieras korrekt, att lämnade bevis motsvarar begäran och att personuppgiftsbehandlingen har skett i enlighet med dataskyddsförordningen.

4.1.3 Uppdrag till Digg att säkerställa att det tekniska systemet i övrigt uppfyller genomförandeförordningens krav

Enligt den föreslagna 5 § 3 kompletteringsförordningen föreslås att Digg ska *vidta nödvändiga åtgärder för att de förvaltningsgemensamma komponenterna uppfyller de krav som ställs på medlemsstaten och som framgår av artiklarna 3.3, 4, 5, 8 och 22.2 genomförandeförordningen.*

Genomförandeförordningens konstruktion, där ansvaret läggs på medlemsstaten, medför ett behov av en nationell anpassning som inte ger upphov till tvivel om vem som ansvarar för vilka områden. I de två första punkterna i den föreslagna paragrafen ges Digg ansvar för det praktiska genomförandet av det tekniska systemet och för att möjliggöra de behöriga myndigheternas bevisutbyte genom detsamma. Genomförandeförordningen ställer dock ytterligare krav på medlemsstaterna och i en svensk kontext innebär detta att ansvaret i flera fall måste delas mellan Digg och behöriga myndigheter. De behöriga myndigheternas ansvar föreslås i dessa delar att regleras i kompletteringslagen, se avsnitt 4.2, genom hänvisningar till de artiklar där det är aktuellt. På motsvarande sätt ges Digg därför i uppgift att vidta de åtgärder som de nämnda artiklarna kräver.

Art. 3.3 genomförandeförordningen anger att medlemsstaten får välja antalet åtkomstpunkter för eDelivery som ska användas för det tekniska systemet. Eftersom Digg genom den föreslagna 5 § 1 kompletteringsförordningen får ansvar för utformningen av de förvaltningsgemensamma komponenterna så bör även denna uppgift ingå i Diggs ansvarsområde.

Enligt art. 4.1 genomförandeförordningen ska kommissionen i samarbete med medlemsstaterna inrätta EU-gemensamma tjänster för bevisutbytet. Digg har i rollen som nationell samordnare medverkat i kommissionens arbete med framtagandet av det tekniska systemet och de EU-gemensamma tjänsterna. Eftersom Digg även fortsatt ska vara nationell samordnare är det naturligt att även denna uppgift ska ingå i Diggs ansvarsområde. Art. 4.2 ibid. ställer krav på att medlemsstaterna kopplar samman sina nationella komponenter med de EU-gemensamma tjänsterna samt utför en korrekt registrering av sina bevislämnande tjänster i de EU-gemensamma tjänsterna. Digg menar att det ingår i myndighetens ansvar för utformningen av de svenska förvaltningsgemensamma komponenterna att säkerställa korrekt funktionalitet i de gränsöverskridande anslutningarna. Därmed ingår även anslutningen till de EU-gemensamma tjänsterna i Diggs ansvarsområde. Däremot kan Digg inte ta ansvar för att korrekt information registreras där eftersom det är de behöriga myndigheterna, i detta fall de bevislämnande parterna, som äger informationen som ska registreras och därför bör det vara de som ansvarar för informationens korrekthet.

Art. 4.3 genomförandeförordningen ställer krav på att medlemsstaten ska säkerställa att endast bevisbegärande parter är anslutna till de EU-gemensamma tjänsterna och att endast bevisbegärande och bevislämnande parter kan använda det tekniska systemet. Eftersom det är Digg som ska ansvara för de förvaltningsgemensamma komponenterna så faller även uppgiften att rent praktiskt ansluta behöriga myndigheter till dessa på Digg. För att Digg ska kunna göra detta, och även säkerställa att de anslutande parterna uppfyller de krav som ställs i art. 4.3 ibid., måste Digg utvärdera de anslutande behöriga myndigheterna ur såväl tekniskt som organisatoriskt perspektiv. Detta ska ske genom en anslutningsprocess som genomförs i samband med tecknandet av de förvaltningsöverenskommelser eller avtal som omnämns i avsnitt 2.6 och 4.1.2. De behöriga myndigheterna kommer under anslutningsprocessen dels att anslutas till en testmiljö där deras tekniska anslutning utvärderas funktionellt och säkerhetsmässigt och dels kommer de att få lämna uppgifter om det förfarande eller om de bevis som föranlett anslutningen. Digg förväntar sig att den absoluta merparten av dessa anslutningsförfaranden kommer att genomföras problemfritt. Om det mot förmodan skulle visa sig att en anslutande part inte uppfyller de krav som ställs i SDG-förordningarna ska Digg kunna fatta beslut om att inte ansluta parten i fråga. På detta sätt säkerställer Digg att endast rätt parter kan ansluta till de EU-gemensamma tjänsterna eller använda det tekniska systemet. Den centraliserade lösningen möjliggör också för Digg att regelbundet kontrollera hur anslutningarna fungerar, vilket också är en uppgift som följer av art. 4.3 genomförandeförordningen.

Art. 5 ibid. anger att medlemsstaterna ska säkerställa att alla bevislämnande parter och alla relevanta bevis registreras i de EU-gemensamma tjänsterna. De ska även säkerställa att vissa angivna attribut registreras för varje bevisstyp. Precis som för andra uppgifter om registrering i de EU-gemensamma tjänsterna måste den aktuella informationen komma från de bevislämnande parterna. Dock är det så att det arbete som görs med att samla in och dokumentera alla relevanta attribut för alla bevis förutsätter att Digg och de behöriga myndigheterna samverkar. Ansvaret måste därför betraktas som delat, där de behöriga myndigheterna står för innehållet i och tillgängliggörandet av informationen, och Digg för den korrekta registreringen i de EU-gemensamma tjänsterna. Det är möjligt att denna dynamik kan förändras över tid men för att säkerställa att alla dessa krav uppfylls

inför driftsättningen av det tekniska systemet så måste både behöriga myndigheter och Digg ta ansvar för denna uppgift.

Enligt art. 8 genomförandeförordningen får de medlemsstater som har nationella register eller tjänster som motsvarar de EU-gemensamma tjänsterna välja att inte registrera bevislämnande parter och bevis typer enligt artiklarna 5 och 6. I stället anges andra metoder för att uppnå samma resultat. Digg har valt att inte implementera en sådan nationell komponent och artikeln ger därför inte upphov till ytterligare ansvar för Digg eller annan myndighet.

Enligt art. 21.1 ibid. ska varje medlemsstat utse en nationell gemensam kontaktpunkt för att säkerställa drift och underhåll av de relevanta komponenter i det tekniska systemet som de ansvarar för. Digg har idag enligt uppdrag i myndighetens regleringsbrev uppdraget att vara svensk gemensam kontaktpunkt för tekniskt stöd. Digg kan således inte själv fatta beslut om tilldelning av uppdraget utan ansvaret för detta bör stanna hos regeringen. Av samma skäl kan Digg inte besluta om tilldelning av de resurser som krävs för att uppdraget ska kunna utföras på det sätt som anges i art. 21.4. Även detta ansvar bör därför stanna hos regeringen.

Art. 22.2 ibid. anger att medlemsstater ska registrera kontaktuppgifter för kontaktpunkterna för tekniskt stöd i informationspanelen och hålla dem uppdaterade. Eftersom uppgiften att vara nationell gemensam kontaktpunkt för tekniskt stöd ingår i Diggs uppdrag är det naturligt att Digg även ska ansvara för att registrera aktuella kontaktpunkter.

4.2 Förslag på författningsreglering av behöriga myndigheters ansvarsområden

För att säkerställa att Sverige kan uppfylla alla de krav som åläggs landet i genomförandeförordningen behöver även behöriga myndigheter få uppdrag som täcker deras ansvar, dels för sina komponenter, dels för de tjänster de behöver utföra. Detta uppdrag kan för tydlighets skull delas upp i tre punkter; att inrätta sina systemkomponenter och ansluta dem till de förvaltningsgemensamma komponenterna, att ansvara för att de egna komponenterna uppfyller genomförandeförordningens krav och att till Digg lämna den information myndigheten behöver för att hålla de EU-gemensamma tjänsterna uppdaterade.

Lag (2022:126) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om en gemensam digital ingång, föreslås kompletteras med följande lydelse (ändrad):

1 § I denna lag finns bestämmelser som kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1724 av den 2 oktober 2018 om inrättande av en gemensam digital ingång för tillhandahållande av information, förfaranden samt hjälp- och problemlösningstjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 (EU-förordningen) och Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2022/1463 om fastställande av tekniska och operativa specifikationer för det tekniska systemet för gränsöverskridande automatiskt utbyte av bevis och tillämpning av

engångsprincipen i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1724 (genomförandeförordningen).

Termer och uttryck i lagen har samma betydelse som i EU-förordningen och anslutande rättsakter.

Lag (2022:126) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om en gemensam digital ingång, föreslås kompletteras med följande lydelse (ändrad):

6 § En behörig myndighet ska lämna den information till en nationell samordnare och till nationell gemensam kontaktpunkt för tekniskt stöd som behövs för att dessa ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt EU-förordningen och anslutande rättsakter.

En behörig myndighet ska till Myndigheten för digital förvaltning lämna information om förfaranden som omfattas av art. 6.4 EU-förordningen.

Lag (2022:126) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om en gemensam digital ingång, föreslås kompletteras med följande bestämmelse (ny):

7 § *En bevisbegärande eller bevislämnande part som ansluter till det tekniska systemet för gränsöverskridande automatiskt utbyte av bevis ska:*

- 1. ansvara för partens förfarandeportaler, datatjänster eller förmedlingsplattformar i enlighet med artiklarna 2 a, b och h, 25 och 28 genomförandeförordningen, samt ansluta dessa till de svenska förvaltningsgemensamma komponenterna.*
- 2. ansvara för att partens förfarandeportaler, datatjänster eller förmedlingsplattformar uppfyller de krav som ställs i artiklarna 3.1, 3.2 och för bevislämnande parter art. 15, samt att korrekt information registreras enligt artiklarna 4.2, 5, och 6.2 genomförandeförordningen.*
- 3. till Myndigheten för digital förvaltning lämna den information om bevisutbytet och de komponenter parten ansvarar för som behövs för att uppfylla genomförandeförordningens krav.*

4.2.1 Uppdrag till behöriga myndigheter att inrätta och ansvara för sina komponenter

Enligt den föreslagna 7 § 1 kompletteringslagen föreslås behöriga myndigheter få i uppdrag att *ansvara för partens förfarandeportaler, datatjänster eller förmedlingsplattformar i enlighet med artiklarna 2 a, b och h, 25 och 28 genomförandeförordningen, samt ansluta dessa till de svenska förvaltningsgemensamma komponenterna.*

Precis som att Digg föreslås få ansvar för de förvaltningsgemensamma komponenterna genom att fördela en del av det ansvar som i enlighet med art. 14.11 SDG-förordningen och art. 25 genomförandeförordningen åligger medlemsstaten, så bör ansvaret för behöriga myndigheters komponenter åläggas den eller de myndigheter som kontrollerar dessa komponenter. Detta gäller ansvaret för bevisbegärande parters förfarandeportaler och bevislämnande parters bevisjänster (art. 2 a genomförandeförordningen), i förekommande fall förmedlingsplattformar (art. 2 b ibid.) samt

integrationselement och gränssnitt (art. 2 h ibid.). Om flera myndigheter tillsammans tillhandahåller en komponent bör ansvaret fördelas mellan dessa behöriga myndigheter.

Av samma skäl som för Digg, se avsnitt 4.1.1, bör de behöriga myndigheterna bära det ansvar för säkerheten som följer av art. 28 genomförandeförordningen för de komponenter de kontrollerar. Detta bör uttryckas i lagen genom en hänvisning till nämnda artikel.

Däremot anser Digg att ansvaret för att uppdatera kommissionen om ändringar, uppdateringar, tillgänglighet samt planerat underhåll av behöriga myndigheters komponenter (artiklarna 26 och 27 ibid.) är uppgifter som faller inom de behöriga myndigheternas ansvar för inrättandet och, i tillämpliga fall, för utveckling, tillgänglighet, övervakning, uppdatering och underhåll av komponenterna. Detta gäller också för skyldigheten att övervaka och testa komponenterna (artiklarna 29 och 31 ibid.) liksom loggningen enligt art. 17 ibid. Digg anser därför inte att någon särskild skrivning om dessa uppgifter är nödvändig.

Enligt Diggs förslag ska det vara obligatoriskt för bevisbegärande och bevislämnande parter att ansluta de komponenter de kontrollerar till de nationella förvaltningsgemensamma komponenterna. Liksom att det är av vikt att Digg agerar på uppdrag av behöriga myndigheter är det också viktigt att de behöriga myndigheterna faktiskt ansluter till de förvaltningsgemensamma komponenterna på det sätt som avsetts. De förvaltningsgemensamma komponenterna utgör ett lager mellan behöriga myndigheters tjänster och de EU-gemensamma tjänsterna. Detta lager minskar den påverkan på de behöriga myndigheternas komponenter som en direktkoppling mot de EU-gemensamma tjänsterna skulle innebära, dels vid den initiala anslutningen men också för den framtida utveckling som är att vänta. På detta sätt innebär användningen av de förvaltningsgemensamma komponenterna en kostnadseffektivitet då funktionalitet som annars hade behövt implementeras hos respektive behörig myndighet kan implementeras centralt. Dessa vinster skulle gå förlorade om behöriga myndigheter självständigt utvecklade system för anslutning till de EU-gemensamma tjänsterna. Ett samlat ansvar för de förvaltningsgemensamma komponenterna är också en förutsättning för att Sverige ska kunna säkerställa säkerheten för dessa komponenter i enlighet med avsnitt 10 i genomförandeförordningen. Digg har därför valt att föreslå en reglering som ställer krav på att behöriga myndigheter ska ansluta sina komponenter till de av Digg utvecklade förvaltningsgemensamma komponenterna.

Ett alternativt sätt för en behörig myndighet att ansluta till de förvaltningsgemensamma komponenterna kan vara att göra det genom en förmedlingsplattform. I ett sådant fall ska Digg ansluta förmedlingsplattformen till det tekniska systemet enligt ovan nämnda anslutningsprocess för att säkerställa att utbytet genom plattformen kommer att ske enligt SDG-förordningarnas krav. Den myndighet som ansvarar för förmedlingsplattformen måste sedan i sin tur säkerställa att andra anslutande parter uppfyller samma krav på anslutningen, se avsnitt 7.

4.2.2 Uppdrag till bevisbegärande och bevislämnande parter

I den föreslagna 7 § 2 kompletteringslagen föreslås behöriga myndigheter få i uppdrag att *ansvara för att partens förfarandeportaler, datatjänster eller förmedlingsplattformar uppfyller de krav som ställs i*

artiklarna 3.1, 3.2 och för bevislämnande parter art. 15, samt att korrekt information registreras enligt artiklarna 4.2, 5, och 6.2 genomförandeförordningen.

I genomförandeförordningen ställs krav på bevisbegärande och bevislämnande parter på olika sätt. I artiklarna 9–17 anges direkt att bevisbegärande respektive bevislämnande parter har flera ansvarsområden kopplade till hur de ansluter till det tekniska systemet, att de har ansvar för att systemet uppdateras med korrekt information samt att transaktioner i systemet loggas. I andra artiklar uttrycks ansvaret mer indirekt. Som exempel kan nämnas att det är medlemsstaten som är ansvarig för att bevisbegärande parter är anslutna till en eIDAS-nod (art. 3.1 genomförandeförordningen) och att åtkomstpunkterna för eDelivery är installerade, konfigurerade och integrerade i de bevisbegärande parternas förfarandeportaler, de bevislämnande parternas datatjänster och förmedlingsplattformar (art. 3.2 *ibid.*). Dessutom ska medlemsstaterna säkerställa att alla bevislämnande parter och alla de bevisstyper som är relevanta för förfaranden som omfattas av art. 14.1 SDG-förordningen registreras korrekt i de EU-gemensamma tjänsterna samt att informationen hålls uppdaterad (artiklarna 4.2, 5 och 6 genomförandeförordningen). För de bevislämnande parterna blir även art. 15 genomförandeförordningen relevant då den beskriver de bevisbegärande parternas roll i bevisutbytet. Digg menar att den bevislämnande partens ansvar för sina komponenter, vilket framgår av artiklarna 2 och 25 *ibid.*, innebär att även ansvaret för den funktionalitet som avses i art 15 *ibid.* ska ligga hos den bevislämnande parten.

Eftersom genomförandeförordningen enbart har fördelat dessa ansvarsområden till medlemsstaten finns anledning till ett förtydligande i nationell författning som klargör vem som har ett ansvar för att kraven i dessa artiklar uppfylls. Även om det är Digg som rent praktiskt står för de behöriga myndigheternas möjlighet att ansluta till det tekniska systemet och de EU-gemensamma tjänsterna så saknar Digg möjlighet att på egen hand initiera en sådan anslutning. Likaså ska Digg tillhandahålla de tjänster som krävs för korrekt registrering i kommissionens register. Men det är de behöriga myndigheterna som är källan till den information som behövs och som därför behöver kunna ta ansvar för att rätt information registreras i datatjänstkatalogen och bevismäklaren. Ansvaret för att detta sker måste därför ligga hos de behöriga myndigheterna.

Digg föreslår att denna fördelning görs genom en andra punkt i den nya bestämmelsen som på ett effektivt vis samlar de behöriga myndigheternas ansvar för de krav som ställs på dem i sin kapacitet som bevisbegärande respektive bevislämnande part med ansvar för de komponenter de kontrollerar och för den information de ska förmedla. Digg menar att den föreslagna författningstexten i kombination med den föreslagna 5 § kompletteringsförordningen tydliggör ansvarsfördelningen mellan Digg och de anslutande parterna i dessa delar. Genom stadgandet blir det även tydligt att de anslutande parterna har rättsligt stöd för sin tekniska anslutning och det arbete som följer därav.

4.2.3 Uppdrag till behöriga myndigheter att lämna information

I den föreslagna 7 § 3 kompletteringslagen föreslås behöriga myndigheter få i uppdrag att *till Myndigheten för digital förvaltning lämna den information om bevisutbytet och de komponenter parten ansvarar för som behövs för att uppfylla genomförandeförordningens krav.*

Utöver de i avsnitt 4.2.2 nämnda skyldigheterna att registrera information i de EU-gemensamma tjänsterna måste medlemsstaterna kommunicera information om sina komponenter och bevisutbytet. Tydliga exempel är artiklarna 17, 26 och 27 genomförandeförordningen. Av art. 17.5 ibid. följer att de bevisbegärande och bevislämnande parterna samt, i tillämpliga fall, förmedlingsplattformarna ska dela sina loggar med varandra genom informationspanelen för tekniskt stöd. Det är Digg som i egenskap av nationell gemensam kontaktpunkt för tekniskt stöd som har tillgång till och ansvarar för informationspanelen för Sveriges del. Därför bör de behöriga myndigheterna, vid incidenter, lämna sina loggar till Digg som sedan samordnar hanteringen. Vidare följer det av art. 26.2 ibid. att medlemsstaten ska informera kommissionen om sådana ändringar och uppdateringar av de komponenter de ansvarar för som kan få konsekvenser för det tekniska systemets funktionssätt. Även denna information bör kanaliseras via Digg, dels för att möjliggöra eventuell samverkan med andra behöriga myndigheter, dels för att säkerställa enhetlighet i rapporteringen till kommissionen. I art. 27.2 ibid. stadgas att medlemsstaten ska anmäla planerat underhåll av relevanta komponenter inom vissa tidsintervall. Detta ska enligt art. 22.5 ibid. ske genom informationspanelen för tekniskt stöd. Detta är också ett exempel på information som behöver samverkas med Digg och med andra behöriga myndigheter med liknande behov och som bör kommuniceras på ett enhetligt sätt.

Utöver dessa exempel kan nämnas att det indirekt framgår av art. 21.3 ibid. att en bevislämnande part ska informera den nationella gemensamma kontaktpunkten för tekniskt stöd om tvivel på att en bevisbegäran är lagenlig. Det kan därför förutsättas att även andra typer av incidenter kommer att anmälas till den gemensamma kontaktpunkten, även om detta inte uttrycks direkt i genomförandeförordningen. Det är därför viktigt att uppdraget till behöriga myndigheter formuleras på ett sätt som kan inrymma olika typer av information om utbytet och de komponenter som de ansvarar för. Den gemensamma faktorn är att Digg behöver denna information, dels för att det följer av genomförandeförordningen att Digg i sina roller som nationell samordnare och gemensam kontaktpunkt ska föra informationen vidare, dels för att säkerställa att Sverige uppfyller alla de krav som ställs i genomförandeförordningen. Det ska dock påpekas att det fortfarande är de behöriga myndigheterna som är ansvariga för att den information som ges in är korrekt eftersom det är de som äger informationen som ska registreras alternativt vidareförmedlas.

För att förtydliga det ansvar de behöriga myndigheterna har i dessa frågor föreslår Digg att en skyldighet införs för bevisbegärande och bevislämnande parter att ge in den information som krävs för att uppfylla de krav som genomförandeförordningen uppställer till Digg. Denna bestämmelse föreslås kompletteras med en rätt för Digg att ge ut föreskrifter på detta område, se avsnitt 6.2.1.

Med anledning av att Digg föreslås få uppgifter kring hanteringen av äkthetskontroller av bevis och kommissionens register över förfaranden som kräver fysisk närvaro och fysisk leverans av förfarandets resultat föreslås även en skyldighet för behöriga myndigheter att till Digg lämna den information som behövs för dessa uppgifter, se avsnitt 8.

5 Nationell gemensam kontaktpunkt för tekniskt stöd

Varje medlemsstat ska utse en nationell gemensam kontaktpunkt för tekniskt stöd (art. 21 genomförandeförordningen). Rollen nämns inte i SDG-förordningen, utan beskrivs i genomförandeförordningen. Kommissionen ska inrätta en egen gemensam kontaktpunkt för tekniskt stöd som ska samarbeta med de nationella kontaktpunkterna i respektive medlemsstat. Kommunikation mellan medlemsstaterna ska gå via kommissionens tekniska kontaktpunkt och den informationspanel som kommissionen har inrättat.

I Diggs regleringsbrev för 2024, anges att "Myndigheten ska vara nationell gemensam kontaktpunkt för tekniskt stöd för att säkerställa drift och underhåll av de relevanta komponenterna i det tekniska systemet enligt artikel 21 i kommissionens genomförandeförordning".

5.1 Uppgifter för nationell gemensam kontaktpunkt

Av art. 21 genomförandeförordningen följer att den nationella gemensamma kontaktpunkten för tekniskt stöd ska:

1. Säkerställa drift och underhåll av de relevanta komponenter i det tekniska systemet som medlemsstaten ansvarar för i enlighet med avsnitt 9.
2. De gemensamma kontaktpunkterna för tekniskt stöd ska
 - a. ge sakkunskap och rådgivning till de bevislämnande och bevisbegärande parterna när det gäller alla tekniska problem i samband med driften av det tekniska systemet och, om nödvändigt, samarbeta med kommissionens kontaktpunkt för tekniskt stöd och med andra nationella kontaktpunkter för tekniskt stöd,
 - b. undersöka och lösa eventuella driftavbrott i åtkomstpunkterna för eDelivery, eventuella säkerhetsincidenter och andra incidenter
 - c. informera kontaktpunkterna för tekniskt stöd om alla aktiviteter som skulle kunna leda till en säkerhetsincident eller misstänkt säkerhetsincident i de elektroniska systemen.
3. När en bevislämnande part informerar den gemensamma kontaktpunkten för tekniskt stöd om tvivel på att en bevisbegäran eller flera begäranden om bevis är lagenliga ska kontaktpunkten
 - a. granska begäranden om bevis eller stickprov av begäranden om bevis som tidigare överförts från samma bevisbegärande part,
 - b. använda den informationspanel för tekniskt stöd som avses i art. 22 för att be den gemensamma kontaktpunkt för tekniskt stöd som utsetts av den bevisbegärande partens medlemsstat att överföra sådana loggar från utvalda utbyten som avses i art. 17,
 - c. uppmärksamma den nationella samordnaren på frågan om problemet kvarstår.

Art. 21.2 b och c innebär, tillsammans med uppgiften att informera om problem som kan leda till säkerhetsincidenter (art. 29 genomförandeförordningen), att den nationella gemensamma kontaktpunkten ansvarar för incidenthantering som uppstår kring det tekniska systemet.

5.2 Förslag till reglering rörande teknisk kontaktpunkt

Lag (2022:126) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om en gemensam digital ingång, föreslås kompletteras enligt följande:

2 § Regeringen bestämmer vilka förvaltningsmyndigheter under regeringen som ska vara nationella samordnare enligt EU-förordningen.

Regeringen får meddela föreskrifter om vilka kommunala myndigheter och enskilda organ som ska vara nationella samordnare enligt EU-förordningen och vilka uppgifter som en samordnare ska ha enligt artikel 28.1 i EU-förordningen.

Regeringen bestämmer vilken förvaltningsmyndighet under regeringen som ska vara nationell gemensam kontaktpunkt för tekniskt stöd enligt artikel 21 genomförandeförordningen.

Förordning (2022:127) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om en gemensam digital ingång, föreslås kompletteras med följande bestämmelse (ny):

4 § Myndigheten för digital förvaltning är nationell gemensam kontaktpunkt för tekniskt stöd för att säkerställa drift och underhåll av relevanta komponenter i det tekniska systemet enligt artikel 21 genomförandeförordningen.

5.3 Analys av reglering rörande teknisk kontaktpunkt

Den nationella gemensamma kontaktpunktens ansvarsområde omfattar all incidenthantering som blir aktuell kring det tekniska systemet. Med incident avses alla ärenden, inklusive exempelvis enbart misstankar hos en bevislämnande part om att en bevisförfrågan från en bevisbegärande part inte är lagenlig. Ärenden kan inkomma från och involvera nationella instanser, kommissionen och andra medlemsstater men kommunikationen i ett incidentärende ska alltid gå via respektive berörda medlemsstaters och kommissionens kontaktpunkter. Detta ska ske genom kommissionens informationspanel för tekniskt stöd.

För att Digg långsiktigt ska kunna fortsätta att genomföra uppgifterna för den nationella gemensamma kontaktpunkten behöver rollen tilldelas Digg genom författningsändring, antingen genom ändring av kompletteringslagen eller kompletteringsförordningen. Uppgiften som nationell samordnare är reglerad genom bemyndigande till regeringen att utse nationell samordnare, 2 § kompletteringslagen, beslut om att Digg ska vara nationell samordnare och 2 § kompletteringsförordningen. Digg föreslår att uppgiften som nationell gemensam kontaktpunkt för tekniskt stöd regleras med en liknande konstruktion med undantag för reglering i myndighetens instruktion.

Den första punkten i art. 21 genomförandeförordningen syftar till att, genom att hänvisa till art. 25 ibid, definiera den nationella gemensamma kontaktpunktens ansvar för att säkerställa drift och underhåll av de nationella komponenter som avses i art. 2 a–f och h ibid. Av de efterföljande

punkterna i art. 21 framgår sedan att ansvaret huvudsakligen handlar om tekniskt stöd och incidenthantering. För att tydliggöra vilket ansvarsområde som avses bör författningstexten hänvisa till art. 21 genomförandeförordningen.

Behöriga myndigheter förväntas kontakta den nationella gemensamma kontaktpunkten vid tvivel på en bevisbegäran eller vid behov av tekniskt stöd (art. 21 genomförandeförordningen). Det framgår också att behöriga myndigheter kan komma att behöva dela med sig av loggar vid misstankar om incidenter (art. 17 ibid). Dessa kontakter ska ske genom den gemensamma kontaktpunkten för tekniskt stöd så att hanteringen kan samordnas. För att förtydliga de behöriga myndigheternas rättsliga stöd för dessa uppgifter bör ett nytt stycke tillfogas genom ändring av kompletteringsförordningen, med innebörden att behöriga myndigheter ska lämna den information till gemensam kontaktpunkt för tekniskt stöd som behövs för att denne ska kunna fullgöra sina uppgifter. Denna bestämmelse motsvarar den som finns om behöriga myndigheters informationsplikt till nationell samordnare i 5 § kompletteringslagen.

6 Nationell samordnare

Enligt art. 28 SDG-förordningen ska varje medlemsstat utse en nationell samordnare. Av 2 § kompletteringslagen följer att regeringen bestämmer vilka förvaltningsmyndigheter under regeringen som ska vara nationella samordnare enligt EU-förordningen och vilka uppgifter dessa samordnare ska ha. Genom 2 § kompletteringsförordningen och 1 b § myndighetens instruktion har Digg fått uppgiften som nationell samordnare. Det ska särskilt nämnas att rollen som nationell samordnare är specifik och har särskilt angivna ansvarsområden. Det innebär att sådant ansvar som i SDG-förordningarna åligger en medlemsstat för den sakens skull inte ligger på det landets nationella samordnare.

6.1 Nationell samordnares ansvar för det tekniska systemet

Den nationella samordnares ansvarsområden anges direkt i art. 28 SDG-förordningen samt i andra artiklar som art. 28 hänvisar till. Dessa ansvarsområden handlar huvudsakligen om uppgifter kopplande till den gemensamma digitala ingången och den kontrollpanel som är knuten till denna och rör således inte det tekniska systemet som sådant. Dock anges även följande uppgifter för den nationella samordnaren som berör det tekniska systemet:

- Fungera som kontaktpunkt för alla frågor som rör ingången (art. 28.1.a SDG-förordningen).
- Främja en enhetlig tillämpning av artiklarna 9–16 i SDG-förordningen hos svenska behöriga myndigheter (art. 28.1.b SDG-förordningen).
- Ansvara för kontakter med kommissionen i alla frågor som rör förordningen (art. 28.2 SDG-förordningen, 2 § andra stycket 2 kompletteringsförordningen).

Vad gäller hänvisningen till artiklarna 9–16 i art. 28.1.b i SDG-förordningen så är art. 14 av särskilt intresse då den beskriver inrättandet av det tekniska systemet. Samordnares roll i detta sammanhang kan kort beskrivas som att främja att behöriga myndigheter på ett enhetligt sätt begär och tillgängliggör bevis för automatiskt och gränsöverskridande utbyte.

Vidare har Digg i kompletteringsförordningen fått ett särskilt ansvar för att samordna de behöriga myndigheterna när de utför sina uppgifter enligt SDG-förordningen (2 § andra stycket 1 kompletteringsförordningen). Detta gör Digg idag genom löpande kontakter med myndigheter som berörs av förordningen, på nationell, regional och lokal nivå.

Digg har också rätt att ge ut föreskrifter om att behöriga myndigheter ska lämna sådan information till Digg som behövs för att myndigheten ska kunna fullgöra uppdraget som nationell samordnare (5 § kompletteringslagen och 4 § kompletteringsförordningen).

6.1.1 Samordningsgruppen för ingången

Den nationella samordnaren ska även delta i den samordningsgrupp för ingången som inrättas genom förordningen, med representanter från kommissionen och nationella samordnare från

samtliga medlemsstater (art. 29 SDG-förordningen). Syftet med gruppen är stödja genomförandet av SDG-förordningen. Samordningsgruppen åläggs uppgifter både via art. 30 SDG-förordningen och art. 18 genomförandeförordningen. I art. 19 genomförandeförordningen beskrivs även uppgifterna för de undergrupper till samordningsgruppen som inrättats för att säkerställa en samordnad utveckling och drift av det tekniska systemet. I egenskap av nationell samordnare deltar Digg i både samordningsgruppen och samtliga undergrupper.

Ytterligare ansvarsområden för samordningsgruppen tillkommer i artiklarna 23, 26.3 och 31.1 genomförandeförordningen.

Det finns sex undergrupper:

- **Evidence mapping** – syftar till att kartlägga vilka bevis som ska utbytas via det tekniska systemet. Se vidare beskrivning av beviskartläggningen i avsnitt 2.5.
- **OOTS Specifications** – syftar till att ta fram detaljerad, icke-bindande teknisk designdokumentation om hur det tekniska systemet ska utformas. Denna gemensamma tekniska designdokumentation ligger till grund för det lösningsförslag som Digg har tagit fram, se bilaga 1.
- **Operational Governance** – syftar till att etablera styrmodeller för det tekniska systemet. Till dags dato har denna grupp under kommissionens ledning tagit fram åtta styrande dokument som ska tillämpas av systemets aktörer:
 - Technical governance guidelines – tekniskt styrdokument för the Once only domain, dvs. de EU-gemensamma tjänsterna och eDelivery-noderna. Hit hör också åtta bilagor, Annex I-VIII, som förtydligar förfaranden och processer.
 - Terms and Conditions – Styrdokument för användarna av the Once only domain, innehåller bl.a. definitioner och användarvillkor.
 - Change Management – definierar processen för ändringar inom the Once only domain
 - Release Management – definierar processer för uppdateringar och nya versioner inom the Once only domain
 - GDPR and Privacy Policy – riktlinjer och principer för att säkerställa efterlevnad av dataskyddsförordningen.
 - Data Processing Agreement (template) – En mall för personuppgiftsbiträdesavtal som kan användas mellan systemets aktörer.
 - SLA – eDelivery Access Points – etablerar förväntade servicenivåer för leverantörer av eDeliverynoder.
 - SLA – Common Services – etablerar servicenivåer från leverantören av de EU-gemensamma tjänsterna och definierar mätvärden för dessa tjänster.
- **Security** – syftar till att ta fram ramverk och planer för det tekniska systemets säkerhet, inklusive planer för risk och konsekvensanalyser samt incidenthantering.
- **Standardisation of the OOTS data models** – syftar till att standardisera det tekniska systemets datamodeller.
- **Testing and deployment** – syftar till att skapa möjligheter för medlemsstaterna att testa interoperabiliteten i sina respektive lösningar.

Ytterligare ansvarsområden för undergrupperna tillkommer i artiklarna 6.4, 7.5, 23, 26.3 och 31.1 genomförandeförordningen.

6.2 Förslag till bemyndigande att meddela föreskrift

Förordning (2022:127) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om en gemensam digital ingång föreslås ändras och kompletteras enligt följande:

6 § Myndigheten för digital förvaltning får meddela föreskrifter om verkställigheten av 6 § och 7 § 3 lagen (2022:126) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om en gemensam digital ingång.

6.2.1 Analys av bemyndigande att meddela föreskrift

Digg får idag meddela föreskrifter om hur behöriga myndigheter ska lämna information till Digg i rollen som nationell samordnare, se 5 § kompletteringslagen och 4 § kompletteringsförordningen. Eftersom Digg i denna rapport föreslår att ytterligare två områden ska omfattas av de behöriga myndigheternas skyldighet att lämna information bör Diggs rätt att meddela föreskrift utsträckas till att omfatta även dessa områden genom en ändring av nu gällande 4 § kompletteringsförordningen.

I avsnitt 5.2 föreslår Digg att skyldigheten att lämna information till Digg även ska omfatta sådan information som Digg behöver i egenskap av nationell gemensam kontaktpunkt för tekniskt stöd. Denna skyldighet föreslås läggas till i samma paragraf som skyldigheten att lämna information till nationell samordnare, 5 § kompletteringslagen i aktuell lydelse.

I avsnitt 4.2.3 föreslår Digg att en skyldighet införs för bevisbegärande eller bevislämnande parter att till Digg lämna den information om bevisutbytet och de komponenter parten ansvarar för som behövs för att uppfylla genomförandeförordningens krav. Skyldigheten bygger på att det i genomförandeförordningen finns ett antal bestämmelser om att medlemsstaterna och de behöriga myndigheterna ska lämna information till kommissionen. Det handlar dels om att de EU-gemensamma tjänsterna måste förses med korrekt information om de behöriga myndigheternas komponenter och verksamhet, dels information om utbytet som sådant, till exempel information om incidenter, driftstatus och planerat underhåll. Det är de behöriga myndigheterna som råder över informationen om de komponenter och bevis typer de kontrollerar. Därför är det viktigt att det är de som ansvarar för att informationen är korrekt. För att underlätta för de behöriga myndigheterna att veta vilken information som ska lämnas när och hur, avser Digg utfärda föreskrifter med instruktioner som sammanfattar detta. På så vis kan Digg säkerställa att Sverige på ett enhetligt och effektivt sätt uppfyller förordningarnas krav i detta hänseende samtidigt som det blir enklare för de behöriga myndigheterna att fullgöra sina uppgifter.

Mot bakgrund av dessa förslag menar Digg att dessa tre skyldigheter för de behöriga myndigheterna att lämna information bör kompletteras med ett bemyndigande för Digg att meddela föreskrifter om hur dessa skyldigheter ska verkställas. Den nya föreskrifträtten föreslås införas genom ett tillägg i

nuvarande 4 § kompletteringsförordningen, som efter andra i denna rapport föreslagna ändringar blir 6 §.

6.3 Rollen som nationell samordnare

Digg ser inte behov av att föreslå någon förändring avseende rollen som nationell samordnare.

Rollen som nationell samordnare innebär i korthet att Digg ska samverka med svenska behöriga myndigheter och underlätta för dem att på ett enhetligt sätt uppfylla de krav som följer av SDG-förordningarna. Digg ska också medverka i kommissionens samordningsgrupp och dess undergrupper och bidra till utveckling, vidareutveckling och enhetligt nyttjande av det tekniska systemet. De tydligt angivna uppgifterna skapar en tydlig gräns mot sådana frågor som inte faller inom rollen som nationell samordnare.

6.3.1 Analys av att främja enhetlig tillämpning

Under remissrundan har flera behöriga myndigheter påpekat att även om SDG-förordningen är direkt tillämplig i Sverige och att ett utpekande av behöriga myndigheter därför inte behövs för att en aktör ska anses vara en behörig myndighet, råder vissa oklarheter när flera behöriga myndigheter har ansvar för samma område eller om exakt vilka informationsområden och förfaranden som omfattas av SDG-förordningen. Man har även efterfrågat att Diggs möjlighet till styrning förstärks. Uppdraget för den nationella samordnaren att "främja enhetlig tillämpning" omfattar dock inte att främja enhetlig tillämpning av artiklarna 2–4 eller bilagorna I-III i SDG-förordningen. Det innebär att Diggs uppdrag som nationell samordnare inte innefattar någon befogenhet att bedöma, ta ställning till eller främja en enhetlig tolkning av vilka aktörer som är behöriga myndigheter, eller vilken information och vilka förfaranden och hjälp- och problemlösningstjänster som omfattas av SDG-förordningen. Även om Digg har god kännedom om SDG-förordningarna så har myndigheten inte sådan sakkunskap kring övriga behöriga myndigheters verksamhetsområden att Digg vore bättre lämpad att avgöra sådana tolkningsfrågor. Digg anser att det därför är en mer rimlig ordning att varje myndighet själv ansvarar för tolkningen av om de omfattas av SDG-förordningarna, vilket ligger i linje med den ändring av kompletteringslagen som skedde år 2024, se proposition 23/24:40, Behöriga myndigheter enligt EU:s förordning om en gemensam digital ingång och Finansdepartementets promemoria med samma namn.

7 Förmedlingsplattformar

Begreppet förmedlingsplattform²⁷ (artiklarna 1.6 och 2 b genomförandeförordningen) används för olika varianter av komponenter i det tekniska systemet som alla har det gemensamt att de samlar sådana tjänster som behöriga myndigheter förväntas ansluta till det tekniska systemet.

En förmedlingsplattform kan vara en förvaltningsgemensam komponent, vilket för Sveriges del innebär att den står under Diggs kontroll, till exempel Förhandsgranskningstjänsten och tjänsten Uppslag och bevishämtning som Digg tillhandahåller för att koppla samman svenska behöriga myndigheter med det tekniska systemet.

En förmedlingsplattform kan också vara en komponent som står under en eller flera behöriga myndigheters kontroll. Den gemensamma nämnaren är att varje typ av förmedlingsplattform ska erbjuda en koppling till de EU-gemensamma tjänsterna eller till de andra medlemsstaternas behöriga myndigheter. I detta avsnitt analyseras nyttan med och förutsättningar för förmedlingsplattformar i en svensk kontext. Detta avsnitt berör huvudsakligen förmedlingsplattformar som tillhandahålls av behöriga myndigheter.

7.1 Nyttan med förmedlingsplattformar

Genomförandeförordningens förhållandevis öppna definition av förmedlingsplattform medger flera tänkbara typer av plattformar. Det kan exempelvis vara en tjänst som erbjuder möjligheten att ansöka till flera olika förfaranden alternativt en tjänst som erbjuder tillgång till bevis från flera olika leverantörer.

Av skälen till genomförandeförordningen förstås också att förmedlingsplattformar ses som kostnadseffektiva lösningar för att snabbare nå de samhällseffekter som det tekniska systemet förväntas bidra till (skäl 4 genomförandeförordningen). Därför bör möjligheten att använda sig av befintliga eller nya förmedlingsplattformar övervägas i samtliga fall där det finns flera behöriga myndigheter som behöver ansluta till det tekniska systemet för samma typ av bevis eller samma typ av förfarande. Den fortsatta digitala utvecklingen inom den offentliga förvaltningen innebär att svenska myndigheter löpande bör överväga om och hur nya förmedlingsplattformar kan implementeras.

7.2 Förutsättningar för förmedlingsplattformar

Digg gör bedömningen att även om förmedlingsplattformar enligt definitionen i art. 1.6 genomförandeförordningen kan fungera självständigt är detta inte möjligt i en svensk kontext. För att en tjänst ska kunna definieras och fungera som en förmedlingsplattform i den svenska delen av det tekniska systemet krävs en tydligt angiven huvudman, alternativt en sammanslutning av huvudmän, och ett väl definierat uppdrag där ansvaret för tjänstens funktioner fördelats mellan

²⁷ På engelska intermediary platform

plattformens huvudman och de aktörer som levererar tjänstens innehåll. Diggs tolkning är att en förmedlingsplattform inte har samma självständiga ansvar som en bevisbegärande eller bevislämnande part. Utifrån det förespråkar Digg att en förmedlingsplattform inte bör ha i uppdrag att självständigt sammanställa uppgifter eller på annat vis utföra tjänster som kan jämföras med att utfärda bevis. En sådan aktör bör istället definieras som en bevisbegärande eller bevislämnande part i enlighet med genomförandeförordningen. Här kan tilläggas att en behörig myndighet kan vara både bevisbegärande och bevislämnande part samt ansvara för en förmedlingsplattform, beroende på myndighetens uppdrag och de krav SDG-förordningarna ställer.

Rimligen är det en eller flera behöriga myndigheter som tillsammans tar ansvar för att inrätta en förmedlingsplattform, alternativt att uppgiften ges i författning eller regeringsuppdrag. Den ansvariga myndigheten förväntas ha rättsligt stöd för att driva plattformen, både enligt legalitetsprincipen och för den personuppgiftsbehandling som kommer att ske. Den ansvariga myndigheten ska också genomgå en anslutningsprocess som Digg tillhandahåller och som syftar till en säker anslutning till det tekniska systemet. I samband med anslutningsprocessen kommer Digg och den ansvariga myndigheten teckna en sådan förvaltningsöverenskommelse alternativt ett sådant avtal som omnämns i avsnitt 2.6 och 4.1.2. Syftet med detta är att säkerställa dels teknisk följsamhet mot de standarder som gäller inom det tekniska systemet, dels att Digg ges i uppdrag att utföra de tjänster som krävs gentemot de EU-gemensamma tjänsterna och övriga medlemsstater.

Det är också tänkbart att en förmedlingsplattform har en eller flera förmedlingsplattformar kopplade till sig som underleverantörer. Ett sådant scenario ger främst upphov till frågor om uppdragsrelationerna mellan de berörda aktörerna och hur man säkerställer dels att den samlade lösningen uppfyller de krav som SDG-förordningarna ställer på medlemsstaternas komponenter och dels att de bevisbegärande eller bevislämnande parter som ingår i lösningen åläggs det ansvar som följer av deras roller. Det är Diggs mening att en sådan situation bör hanteras genom ett hierarkiskt synsätt där man utgår från Diggs övergripande ansvar för att tillhandahålla förvaltningsgemensamma komponenter och Diggs förvaltningsöverenskommelse eller avtal med den först anslutande förmedlingsplattformen. Denna har sedan att, genom likalydande överenskommelser eller avtal, säkerställa att dennes anslutande part i sin tur uppfyller de ansvarsområden som förvaltningsöverenskommelsen eller avtalet anger. Genom denna konstruktion ges Digg möjlighet att säkerställa att det ansvar som medlemsstaterna har enligt SDG-förordningarna, till exempel för lösningarnas säkerhet och tekniska följsamhet, uppfylls.

7.3 Möjliga nationella förmedlingsplattformar

Redan idag finns ett antal förmedlingsplattformar som skulle kunna användas för att skapa en kostnadseffektiv svensk anslutning till det tekniska systemet. Det finns även ett antal områden där det pågår utvecklingsarbete av nationella tekniska lösningar och där möjligheterna till nya förmedlingsplattformar är goda. Det är inte möjligt för Digg att lyfta samtliga behov av och möjligheter med förmedlingsplattformar utan dessa bör lyftas av respektive myndighet eller sektor. Digg anser att förmedlingsplattformar bör övervägas i samtliga fall där det finns flera behöriga myndigheter som ansvarar för samma förfarande eller bevis. Varje möjlig förmedlingsplattform behöver utredas separat och regeringen behöver fördela uppdrag i de fall det bedöms lämpligt.

Exempel på möjliga förmedlingsplattformar som har framkommit i dialog mellan Digg och andra myndigheter är UHR:s nationella betygsdatabas (Beda), det studieadministrativa systemet Ladok, centrala tjänster för kommunala förfaranden samt en central tjänst för yrkeshögskolors antagning och bevisförmedling. Den fortsatta digitaliseringen av det offentliga Sverige kan antas ge ytterligare möjligheter.

8 Informationssystemet för den inre marknaden

Det informationssystem för den inre marknaden (IMI) som inrättades genom förordning (EU) nr 1024/2012 ska användas vid tillämpningen av och i enlighet med artiklarna 6.4 och 15. Det är i dagsläget inte reglerat hur uppgiftsfördelningen vid användning av IMI ska ske nationellt. Detta avsnitt analyserar och ger förslag på hur uppgifterna vid användning av IMI kopplat till SDG kan fördelas. För en mer ingående beskrivning av IMI och uppgifterna kopplade till det se bilaga 2.

8.1 Förslag på ansvarsfördelning kopplad till IMI

Lag (2022:126) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om en gemensam digital ingång, föreslås kompletteras med ett nytt stycke till 6 § (ändrad):

En behörig myndighet ska till Myndigheten för digital förvaltning lämna information om förfaranden som omfattas av artikel 6.4 EU-förordningen.

Förordning (2022:127) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om en gemensam digital ingång, föreslås kompletteras med följande bestämmelser (ny):

7 § Myndigheten för digital förvaltning ska medverka vid tillämpningen av artikel 6.4 SDG-förordningen samt förmedla förfrågningar om kontroll av bevis i informationssystemet för den inre marknaden (IMI) i samband med tillämpning av artikel 15 EU-förordningen.

8.2 Analys av registrering av förfaranden som kräver fysisk närvaro eller leverans av resultatet

Enligt art. 6.4 SDG-förordningen ska medlemsstaterna genom ett gemensamt register som är tillgängligt för kommissionen och övriga medlemsstater, meddela och förklara på vilka grunder och under vilka omständigheter fysisk närvaro kan krävas för de led i förfarandet som avses i art. 6.3 ibid. och på vilka grunder och under vilka omständigheter fysisk leverans, som avses i art. 6.2 c ibid., är nödvändig trots att förfarandet omfattas av kravet om att erbjudas helt online. Ingen ansvarig aktör har pekats ut nationellt i Sverige för att sköta denna anmälan. Eftersom det inte är en uppgift som ålagts behöriga myndigheter enligt SDG-förordningen så faller det inte heller inom Diggs uppdrag att samordna behöriga myndigheter när de utför sina uppgifter enligt SDG-förordningen. Digg bedömer att det inte heller faller inom någon annan del av Diggs nuvarande uppdrag att samla in och anmäla dessa uppgifter. Dock anser Digg att det framstår som ändamålsenligt och effektivt att Digg tar emot uppgifterna och meddelar dem genom IMI.

Ett alternativ till denna lösning är att behöriga myndigheter själva anmäler sina förfaranden i IMI. Detta skulle dock innebära att behöriga myndigheter som inte utbyter bevis via det tekniska systemet eventuellt behöver ansluta till IMI enbart för att registrera sådana förfaranden.

Digg föreslår därför att myndigheten i kompletteringsförordningen ges i uppdrag att medverka vid tillämpning av art. 6.4 SDG-förordningen. Detta kommer att ske genom att Digg tar emot uppgifterna och meddelar dem via IMI.

Digg föreslår även att det i samma förordning införs en skyldighet för behöriga myndigheter att till Digg inkomma med uppgifter om sådana förfaranden som omfattas av art. 6.4 ibid. Även detta kan med fördel regleras i den föreslagna ändringen av 6 § kompletteringsförordningen, se avsnitt 4.2.

I art. 6.3 SDG-förordningen finns en undantagsbestämmelse som innebär att behöriga myndigheter kan kräva att användaren inställer sig personligen om det kan motiveras med tvingande hänsyn till allmänintresse inom områdena allmän säkerhet, folkhälsa och bedrägeribekämpning. Det är upp till medlemsstaterna att begränsa denna fysiska närvaro till det som är absolut nödvändigt samt att den fysiska närvaron inte leder till diskriminering i gränsöverskridande situationer. Digg saknar förutsättningar för att kvalitetssäkra behöriga myndigheters bedömningar att kravet på fysisk närvaro eller fysisk leverans av förfarandets resultat är förenligt med SDG-förordningen utan kan enbart förmedla dessa bedömningar och förklaringar till det register som avses i art. 6.4 SDG-förordningen.

8.3 Analys av att förmedla förfrågningar om beviskontroller

I de fall det tekniska systemet inte är tillgängligt eller användaren av någon anledning väljer att inte använda det tekniska systemet ska de behöriga myndigheterna samarbeta genom IMI för att kontrollera äktheten hos bevisen som användaren har skickat in (art. 15 SDG-förordningen). En förfrågan om beviskontroll ska i första hand skickas till den behöriga myndighet som har utfärdat beviset. I de fall den behöriga myndigheten är okänd eller ännu inte registrerad i IMI kan förfrågan skickas till en central myndighet i enlighet med medlemsstaternas administrativa regler (skäl 40 SDG-förordningen). Detta medför en uppgift som behöver fördelas till en svensk myndighet. Uppgiften innebär att ta emot förfrågningar om kontroll av bevis av utländska behöriga myndigheter och bedöma vilken svensk behörig myndighet som ska besvara förfrågan.

Digg har idag i uppdrag att samordna de behöriga myndigheterna när de utför sina uppgifter enligt SDG-förordningen (2 § andra stycket 2 kompletteringsförordningen). Digg anser dock inte att förmedling av förfrågningar från utländska myndigheter ingår i detta uppdrag. Uppgiften får dock anses ligga nära Diggs nuvarande uppdrag och det finns goda argument för att Digg är den mest lämpade aktören att fördela uppgiften till. Digg har genom beviskartläggningen och hanteringen av det tekniska systemet god kännedom om vilka bevis som utbyts och vilka de svenska behöriga myndigheterna är.

Uppgiften kommer att innebära behandling av känsliga personuppgifter och förmedling av sekretessbelagda uppgifter. För att säkerställa att det finns laglig grund för den personuppgiftsbehandling som Digg kommer att utföra i IMI krävs att behandlingen och vidareförmedlingen av personuppgifter är nödvändig för att Digg ska kunna utföra sitt uppdrag (jfr.

artiklarna 6.1.e och 9.2.g dataskyddsförordningen). Samma sak torde krävas för att säkerställa att det finns tillräckligt stöd i sekretessbrytande bestämmelser (jfr 10 kap. 2 och 28 §§ OSL).

I den föreslagna 7 § kompletteringsförordningen föreslås att Digg ska ha i uppdrag att förmedla förfrågningar om beviskontroller.

8.4 Analys av att genomföra beviskontroller

Denna uppgift innebär att behöriga myndigheter samarbetar via IMI för att kontrollera äktheten av ett bevis som har skickats in i ett förfarande av användaren själv istället för att det har hämtats via det tekniska systemet (art. 15 SDG-förordningen). Det är frivilligt för behöriga myndigheter att begära kontroll av bevis genom IMI, men det är obligatoriskt att svara på en förfrågan som inkommer från annan behörig myndighet. Kontrollen av ett bevis behöver genomföras av den behöriga myndigheten som kan antas ha utfärdat beviset. Det innebär att den behöriga myndighet som har utfärdat beviset har en skyldighet att kontrollera dess äkthet.

En variant av beviskontroll enligt art. 15 SDG-förordningen uppstår då beviset vanligtvis, när det tekniska systemet används, förmedlas via en förmedlingsplattform, se bilaga 2 för exempel. Det bör framgå i förmedlingsplattformens uppdragsavtal hur uppgiften enligt art. 15 SDG-förordningen ska hanteras.

Ingen vidare reglering behövs då uppgiften redan anses ingå i behöriga myndigheters ansvarsområde enligt art. 15 SDG-förordningen.

8.5 Analys av registrering av behöriga myndigheter i IMI

Registrering av behöriga myndigheter innebär anslutning till IMI-systemet. Kommerskollegium anser att denna uppgift faller inom deras uppdrag som IMI-samordnare. Digg delar denna bedömning.

För att Kommerskollegium ska kunna registrera en behörig myndighet behöver den behöriga myndigheten antingen kontakta dem direkt eller så behöver kontaktuppgifter vidareförmedlas av Digg. Digg anser att det ingår i Diggs främjandeuppdrag att vid behov vidareförmedla behöriga myndigheters kontaktuppgifter till Kommerskollegium.

Ingen vidare reglering behövs då uppgiften att registrera behöriga myndigheter i IMI redan ingår i Kommerskollegiums uppdrag.

8.6 Analys av fördelning av SDG-moduler

Fördelning av moduler innebär att ge behöriga myndigheter tillgång till SDG-moduler i systemet. Det innefattar även att ge råd och stöd till behöriga myndigheter vid användning av modulerna.

Digg anser att denna uppgift faller inom Diggs nuvarande uppdrag. Enligt art. 15 i SDG-förordningen framgår att behöriga myndigheter ska samarbeta i IMI när det är nödvändigt för att kontrollera äktheten hos bevis som användaren lämnat in i ett förfarande. Digg har i uppdrag att samordna de behöriga myndigheterna när de utför sina uppgifter enligt SDG-förordningen samt att främja en enhetlig tillämpning av art. 15 SDG-förordningen hos de behöriga myndigheterna. I ljuset av detta framstår det som rimligt att Digg ansvarar för att fördela SDG-moduler till de behöriga myndigheterna i IMI samt ger råd och stöd vid användning av dessa. Denna bedömning delas av Kommerskollegium. Givet de kopplingar som finns till Diggs nuvarande uppdrag och då uppgiften inte innebär någon personuppgiftsbehandling eller hantering av sekretessbelagda uppgifter anser Digg att uppgiften att fördela SDG-moduler ingår i nuvarande uppdrag.

Ingen vidare reglering behövs då uppgiften redan ingår i Diggs uppdrag.

9 Kompletterande reglering

För att det tekniska systemet ska fungera fullt ut behöver även lösningar för identitetsmatchning och ombudshantering hanteras.

9.1 Matchningstjänst för bevisutbyte

För att svenska behöriga myndigheter ska kunna skicka bevis till behöriga myndigheter i andra medlemsstater och det tekniska systemet därmed ska nå full funktionalitet kan det i vissa fall behövas en funktion för ihopkopplande av identiteter. Den information vi får när en gränsöverskridande användare identifierar sig med en utländsk e-legitimation behöver kunna kopplas ihop med våra svenska identitetsbeteckningar, såsom person- och styrkt samordningsnummer. För att fylla det behovet pågår just nu ett projekt för identitetsmatchning, som drivs av Digg i samverkan med Skatteverket.

Denna rapport behandlar det behov som är direkt relaterat till utbyte av bevis via det tekniska systemet, alltså situationen då en användare med en utländsk e-legitimation ska hämta bevis från Sverige. Informationen från den utländska e-legitimationen behöver då kompletteras med ett svenskt person- eller styrkt samordningsnummer så att den svenska behöriga myndigheten kan kontrollera att de skickar rätt bevis.

Den lösning som nu arbetas fram för svensk identitetsmatchning baseras på situationer där användaren redan har ett person- eller styrkt samordningsnummer. Inom utvecklingen av det tekniska systemet har det framkommit att det även finns behov för användare som inte har ett person- eller styrkt samordningsnummer att hämta bevis från Sverige. För dessa situationer behöver alternativa lösningar tas fram.

9.1.1 Användarresan vid identifiering

Vid identifiering i en tjänst, exempelvis förhandsgranskningstjänsten eller en förfarandeportal, finns identifieringsalternativet "Foreign eID" för de användare som inte har en svensk e-legitimation. Detta gäller tjänster som är anslutna till den svenska eIDAS-noden, Sweden Connect, vilket är ett krav för bevisbegärande parter anslutning till det tekniska systemet (art. 3.1 genomförandeförordningen).

Om användaren väljer "Foreign eID" ser hen vilka medlemsstater som har en fungerande anslutning till Sverige. Användaren anger det land som utfärdat den e-legitimation som hen vill använda och den utländska anslutningspunkten begär därefter en e-legitimering. När den är klar förmedlas ett identitetsintyg som verifierat på användarens identitet utifrån den efterfrågade tillitsnivån till den svenska eIDAS-noden. I nuläget vidareförmedlas verifikatet till förlitande part i Sweden Connect med de uppgifter som har mottagits, som i regel är en utländsk identitetsbeteckning, förnamn, efternamn och födelsedatum. Det följer exempelvis inte med någon svensk identitetsbeteckning vid en sådan e-legitimering.

9.1.2 Förslag till identitetsmatchning

Identitetsmatchning innebär att informationen från den utländska e-legitimationen kopplas ihop med den svenska identitetsbeteckningen. Förutsättningarna som krävs för att en individ ska kunna genomföra identitetsmatchning är att individen redan har en svensk identitetsbeteckning i den svenska folkbokföringsdatabasen och att personen har en godkänd e-legitimation som är ansluten till det landets eIDAS nod.

Den lösning som har arbetats fram av Digg sker i flera steg. Det första steget innebär att användaren som identifierat sig med en utländsk e-legitimation själv anger sitt svenska person- eller samordningsnummer. Informationen från den utländska e-legitimationen jämförs sedan med den information som finns i den svenska folkbokföringsdatabasen. Om matchningen uppfyller kriterierna genom att bland annat attributen förnamn, efternamn och födelsedatum stämmer överens, bedöms matchningen vara lyckad. Det finns även en rad andra kriterier som behöver vara uppfyllda, exempelvis att personen är registrerad som utvandrad, att hen inte är avliden och att det inte finns någon risk för dubletter.

Det är upp till varje behörig myndighet att bedöma om matchningen är tillräcklig för dess verksamhet. Vissa verksamheter kan behöva en högre säkerhet i matchningen än vad den tilltänka lösningen tillhandahåller.

9.1.3 Framtida utveckling av identitetsmatchningsprocessen

Det pågår dialog om hur matchningsprocessen ska kunna realiserats och dessutom göras ännu säkrare. Samverkan genom Nordiska ministerrådet har resulterat i en statsministerdeklaration som visar på hur högt prioriterat detta är och med den uppdaterade eIDAS-förordningen har frågan blivit ännu mer aktuell. En möjlig väg för att göra matchningen mer säker är att inkludera flera attribut att matcha med.

Nederländerna, som har en fungerande identitetsmatchningstjänst i drift, använder även attributen födelseort och nationalitet för att matcha. Svensk lagstiftning medger inte matchning på dessa attribut. Digg och Skatteverket försöker i samverkan lösa utmaningarna. Troligtvis krävs författningsändringar och det pågår ett arbete för att identifiera vilka dessa ändringar är.

9.2 Juridiska personer och ombudshantering

Ett stort antal förfaranden är relevanta för juridiska personer som därför bör kunna begära utbyte av bevis (skäl 21 genomförandeförordningen). Exempelvis antas det inom livshändelsen Starta företag och bedriva affärsverksamhet som anges i SDG-förordningens bilaga II finnas ett stort antal förfaranden som har behov av bevis. Men kraven på bevisutbyte omfattar även tjänstedirektivet, yrkeskvalifikationsdirektivet och upphandlingsdirektiven (art. 14.1 SDG-förordningen) vilket gör att det finns många förfaranden där juridiska personer är inblandade.

Exempel på situationer som hittills är identifierade för juridiska personer:

- En juridisk person ska kunna utföra ett förfarande, inklusive utbyta bevis via det tekniska systemet.
- En juridisk person ska kunna ge fullmakt till en gränsöverskridande användare att representera företaget vid bevisutbyte via det tekniska systemet.
- En juridisk person ska kunna återkalla en fullmakt från en gränsöverskridande användare.
- En behörig myndighet ska kunna verifiera om en gränsöverskridande användare har fullmakt att representera juridisk person.

Det kommer även finnas behov för fysiska personer att kunna utbyta bevis för annan fysisk persons räkning. Exempel på sådana situationer är:

- En fysisk person ska kunna ge fullmakt till en gränsöverskridande användare att representera denne i en specifik situation hos en specifik behörig myndighet.
- En fysisk person ska kunna återkalla en fullmakt från en gränsöverskridande användare.
- En behörig myndighet ska kunna verifiera om en gränsöverskridande användare har fullmakt att representera en fysisk person.

9.2.1 Behov av EU-gemensam lösning

Bevis som begärs av juridiska personer eller ombud ska kunna hanteras genom det tekniska systemet när och i den mån som sådana lösningar har hittats. Lösningarna ska arbetas fram av samordningsgruppen tillsammans med arbetsgrupperna för eIDAS-förordningen. (Skäl 21 genomförandeförordningen)

Det finns en rättslig ram för tillförlitliga medel för elektronisk identifiering som utfärdas för juridiska personer eller för fysiska personer som företräder juridiska personer i eIDAS-förordningen som är frivillig för medlemsstaterna att tillämpa. Eftersom den är frivillig har medlemsstaterna som har valt att tillämpa den valt olika lösningsmönster. Ett exempel på lösning är att den fysiska personens digitala identitet innehåller attribut som talar om vilka juridiska personer den har rätt att företräda. En sådan lösning skulle inte fungera i svensk kontext då situationen som behörigheten gäller inte kan uttryckas. Behörigheten att företräda en juridisk person är alltid kopplad till en specifik situation vilket inte kan uttryckas enligt eIDAS-förordningens interoperabilitetsramverk. Den svenska eIDAS-noden fokuserar på fysiska personer och hanterar inte någon av dessa frivilliga delar av eIDAS-förordningen kopplat till företrädare för juridiska personer.

Kommissionen har lämnat ett förslag på lösning till eIDAS tekniska arbetsgrupp men detta förslag har mött stort motstånd från flera medlemsstater, däribland Sverige. Kritiken består i att förslaget anses frångå tidigare överenskomna standarder som bland annat skulle försvåra förvaltningen samt att även denna lösning inte omfattar möjligheten att uttrycka behörigheter för specifika situationer. Därför kommer ett nytt förslag behöva arbetas fram vilket ska ske genom en gemensam arbetsgrupp mellan SDG och eIDAS på kommissionsnivå.

Enligt de tekniska designdokumenten för det tekniska systemet ska ombudshantering ske genom att ett sektorsspecifikt attribut för det tekniska systemet används i eIDAS attributprofil. En

förutsättning är att Sveriges eIDAS-proxy stödjer attributet. Om attributet finns med så ska det specificera för vilket eller vilka förfaranden som fullmakten gäller. Om attributet saknas så avses att man har full rätt att företräda, vilket Sverige inte kan ställa sig bakom eftersom samma problematik om behörigheter för specifika situationer kvarstår.

Det finns förhoppningar om att den digitala identitetsplånboken ska vara en del av lösningen eftersom den i grunden är byggd för att bära med sig olika typer av intyg. Det är möjligt att anta att införandet av den uppdaterade eIDAS-förordningen kommer att skapa en större samsyn i EU kring hanteringen av juridiska personer och dess företrädare och ombud. Det förutsätter dock att en samsyn om hur dessa intyg ska utformas kan nås, och den grundläggande samsyn som saknas inom EU om dessa frågor krävs även för att få identitetsplånboken att fungera.

9.2.2 Mina Ombud

Idag erbjuds ombudshantering inom Sverige via tjänsten Mina Ombud, som är en del av Ena. Det anses mest kostnadseffektivt och bäst för användbarheten att återanvända denna förvaltningsgemensamma funktionalitet. Digg har i genomförandeplanen föreslagit att Mina Ombud ska utveckla en förmåga för gränsöverskridande ombudshantering för fysiska och juridiska personer enligt kraven för det tekniska systemet. Den EU-gemensamma lösningen behöver dock vara utarbetad innan Sverige kan implementera en nationell lösning.

10 Kostnader för svensk anslutning

I detta avsnitt presenteras en övergripande analys av kostnader för Sverige i sin helhet och en redovisning av vilka kostnader som har uppstått hos Digg hittills i utvecklingen av det tekniska systemet, samt en analys av vilket finansieringsbehov som kvarstår.

10.1 Kostnader för Sverige som helhet

I arbetet med genomförandeplanen visades att kostnader per behörig myndighet skiljer sig åt avsevärt beroende på antal förfaranden, bevis och status av deras nuvarande tekniska utveckling (s. 37 genomförandeplanen).

I genomförandeplanen togs det fram en genomförandekostnad för behöriga myndigheter, om inte förvaltningsgemensamma lösningar nyttjas, på 39 000 000 svenska kronor. Med insatser mot välfungerande förvaltningsgemensamma komponenter, förmedlingsplattformar, förfarandeportaler och bevis tjänster skulle den kostnaden istället kunna hamna på 3 900 000 kronor. (s. 38 genomförandeplanen.)

Enligt analysen i samband med genomförandeplanen bedömdes att ett stort antal svenska förfaranden kan komma att omfattas av kraven på bevisutbyte. Den initiala bedömningen visade att, utan förvaltningsgemensamma lösningar eller förmedlingsplattformar, upp till 1 726 förfaranden hos statliga myndigheter, 10 330²⁸ förfaranden hos kommuner och 296 förfaranden hos övriga behöriga myndigheter kan komma att omfattas. Sammanlagt kan därmed upp till 12 304 förfaranden komma att omfattas av kraven på bevisutbyte (s. 38 genomförandeplanen).

Det går i dagsläget inte att säga hur många behöriga myndigheter och förfaranden som kan behöva ansluta till det tekniska systemet då en analys måste ske för varje enskilt förfarande. Behov av anslutning beror på om respektive förfarande, som berörs av kraven på bevisutbyte, har ett faktiskt behov av att hämta bevis. Den EU-gemensamma beviskartläggningen är inte färdig, men det har framkommit att inte alla förfaranden som omfattas av kraven på bevisutbyte har faktiska behov av bevisutbyte. Här kvarstår ett arbete för många behöriga myndigheter att analysera sina förfaranden och behov av bevis för att kunna bedöma kostnader för anslutning.

De förslag på åtgärder i syfte att främja ett kostnadseffektivt genomförande av SDG-förordningen, som har presenterats i genomförandeplanen (se lista på s. 12 ff i genomförandeplanen), bedöms fortsatt relevant för att minska Sveriges kostnader kopplade till implementeringen av SDG-förordningen. Stora kostnadsvinster bedöms också uppstå om behöriga myndigheter använder förmedlingsplattformar istället för att utveckla egna funktioner. Ett sådant exempel är samlade bevis tjänster inom studerandeområdet. Att ansluta alla kommuner (gymnasieskolor) och

²⁸ Siffran baserades på att samtliga kommuner behöver utveckla 35 förfaranden var. Det finns ingen slutgiltig siffra i dagsläget.

yrkeshögskolor som bevislämnande parter skulle innebära stora kostnader för dessa bevislämnande parter så väl som ökade kostnader för anslutning hos Digg.

Digg bedömer därför fortsatt att satsningar på förmedlingsplattor är viktiga för ett kostnadseffektivt genomförande av SDG-förordningen.

10.2 Kostnader för Diggs förvaltningsgemensamma tjänster

I detta avsnitt presenteras kostnader för genomförd utveckling samt finansieringsbehov för kvarstående utveckling, förvaltning inklusive vidareutveckling.

10.2.1 Kostnader för genomförd utveckling

Under 2022 bedrev Digg ett kravställningsprojekt för att förbereda utvecklingen av det tekniska systemet samt ta fram övergripande arkitektur för att säkerställa interoperabilitet.

Kravställningsprojektet avslutades i september 2022 och därefter påbörjades den tekniska utvecklingen. Nedlagda kostnader och prognos för oktober-december 2024 framgår av tabell 1. För resterande del av 2024 och för 2025 har Digg tilldelade medel som täcker det fortsatta arbetet.

Tabell 1 - Nedlagda kostnader för 2022 - september 2024 samt prognos för oktober - december 2024

Finansieringsbehov (tkr)	2022 – t.o.m. sep 2024	Prognos okt -dec 2024
Kravställning	6 800	Avslutat
Övergripande arkitektur	1 250	Avslutat
Tekniskt system för bevisutbyte inkl. nationell gem. kontaktpunkt	39 300	8 000
Auktorisation	4 800	1 800
Underskriftstjänst	3 350	0
Identitetsmatchning	17 400	1 600
Anslutning	5 000	0

Digg har även utvecklingskostnader för Min myndighetspost som delvis belastat sakanslaget för SDG. Vidareutvecklingen av Min myndighetspost är en förutsättning för uppfyllande av SDG-förordningen men är inte en del av det tekniska systemet och ingår därför inte i tabellen ovan.

10.2.2 Finansieringsbehov från och med 2025

Den utveckling som kvarstår är att färdigställa ett antal komponenter samt att utveckla en ny delkomponent till Uppslag och bevishämtning. Den nya delkomponenten kallas bevisväljaren och

innebär att anpassningarna av de bevislämnande parternas förfarandeportaler blir mindre omfattande. Bevisväljaren har särskilt efterfrågats av de behöriga myndigheterna då det skulle innebära lägre kostnader per förfarandeportal, en uppskattning från dialoger med enskilda myndigheter är att det kan innebära besparingar på 500 000 kr per myndighet. Utvecklingen av bevisväljaren har påbörjats under 2024.

I budgetunderlaget för 2025–2027²⁹ har Digg redogjort för det samlade finansieringsbehovet som krävs för att kunna tillhandahålla det tekniska systemet inklusive att inneha rollen nationell gemensam kontaktpunkt för tekniskt stöd.

Det finns i huvudsak två svårbedömda parametrar som kan påverka Diggs kostnader framgent. Det avser:

- hur många bevislämnande respektive bevisbegärande parter som finns i Sverige och om förmedlingsplattformar utvecklas.
- omfattningen av den utveckling av det tekniska systemet som sker kontinuerligt i samarbetet med kommissionen och de andra medlemsstaterna.

Tabell 2 redogör för beräknade drift-, förvaltnings- och utvecklingskostnader.

Kostnadsberäkningarna är desamma som Digg redovisade vid förra budgetunderlaget.

Tabell 2 Kostnader för drift, förvaltning och vidareutveckling

Finansieringsbehov (tkr)	2025	2026	2027
Nationell gemensam kontaktpunkt, drift, förvaltning, och vidareutveckling	5 600	6 400	6 400
Tekniska systemet för bevisutbyte och anslutning, auktorisation – drift, förvaltning och vidareutveckling	17 600	17 600	16 600
Mina ombud	4 000	3 000	
Gemensamma nationella insatser (bidrag till andra myndigheter)	5 000	5 000	
Summa totalt finansieringsbehov	32 200	32 000	23 000

Mina ombud är förutsättningsskapande för bevisutbyte och där har utvecklingen ännu inte påbörjats, den EU-gemensamma lösningen behöver vara utarbetad innan Sverige kan implementera en nationell lösning. Det fortsatta arbetet med identitetsmatchning har inte tagits med i tabell 2 då

²⁹ [Budgetunderlag 2025–2027 \(2024–0931\) - Myndigheten för digital förvaltning \(digg.se\)](#)

detta framöver kommer att finansieras inom arbetet med eIDAS-förordningen och identitetsplånboken.